

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 462/2013/EU RENDELETE

(2013. május 21.)

a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

(1) Az 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ a hitelminősítő intézetek számára magatartási szabályoknak való megfelelést ír elő az esetleges összeférhetlenségek mérséklése, valamint a hitelminősítések és a minősítési eljárás magas színvonalának és megfelelő átláthatóságának biztosítása érdekében. Az 513/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ által bevezetett módosításokat követően az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság), amelyet az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ hozott létre, felhatalmazást kapott a hitelminősítő intézetek nyilvántartásba vételére és felügyeletére. Ez a rendelet kiegészíti a hitelminősítő intézetekre vonatkozó hatályos szabályozási keretet. A legfontosabb kérdések közül néhányat – így például a „kibocsátó fizet” modell

miatti összeférhetlenségek és a strukturált pénzügyi eszközökkel kapcsolatos tájékoztatás – már szabályozás tárgyát képezte, és a keretet felül kell majd vizsgálni, amint ésszerű idő telik el a bevezetését követően annak felméréséhez, hogy teljes mértékben megoldást kínál-e e kérdésekre. Időközben a mostani államadósság-válság rávilágított arra, hogy az államadósság-minősítésekkel kapcsolatos átláthatósági és eljárási követelmények, valamint a közzététel időzítésének felülvizsgálata különösen indokolt.

(2) „A hitelminősítő intézetekről: jövőbeli kilátások” című, 2011. június 8-i európai parlamenti állásfoglalás ⁽⁷⁾ a hitelminősítő intézetekre vonatkozó szabályozás szigorítását sürgette. Az ECOFIN Tanács a 2010. szeptember 30-i és október 1-jei informális ülésén megállapította, hogy további erőfeszítésekre van szükség a hitelminősítő intézetekhez kapcsolódó számos kérdés, például a hitelminősítésekre való túlzott hagyatkozás és a hitelminősítő intézetek díjazási modelljéből fakadó összeférhetlenségek kockázatának rendezése érdekében. Az Európai Tanács 2011. október 23-i ülésén arra a következtetésre jutott, hogy előrelépésre van szükség a hitelminősítések túlzott figyelembevételének csökkentése terén.

(3) Nemzetközi szinten a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) – amelynek az Európai Központi Bank (EKB) az egyik tagintézménye – 2010. október 20-án fogadta el a hatóságok és pénzügyi intézmények hitelminősítésekre való hagyatkozásának mérséklésére irányuló elveit (a továbbiakban: az FSB-elvek). A G20-ak 2010. novemberi szülői csúcstalálkozóján megerősítették az FSB-elveket. Ezért helyénvaló, hogy a hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságok értékeljék a piaci szereplők gyakorlatait, és arra ösztönözzék e piaci szereplőket, hogy mérsékeljék e gyakorlatok hatását. Az ösztönzés érdekében hozandó intézkedéseket a hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságok határozzák meg. Az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (EÉPH) – szükség esetén együttműködve az

⁽¹⁾ HL C 167., 2012.6.13., 2. o.

⁽²⁾ HL C 181., 2012.6.21., 68. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2013. január 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. május 13-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 302., 2009.11.17., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 145., 2011.5.31., 30. o.

⁽⁶⁾ HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

⁽⁷⁾ HL C 380. E, 2012.12.11., 24. o.

1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ által létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) és az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ által létrehozott európai felügyeleti hatósággal (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) – az 1095/2010/EU rendelettel összhangban és az e rendelet által létrehozott keretek között törekszik a felügyeleti gyakorlatok összehangolásának elősegítésére.

- (4) A hitelminősítő intézeteknek fel kell hívniuk a befektetők figyelmét a hitelminősítések és a múltbeli teljesítményen alapuló minősítési kilátások tévedéseinek lehetőségére vonatkozó, az EÉPH által létrehozott központi adatbázisban közzétett adatokra.
- (5) Az FSB-elvek szerint „a központi bankoknak maguknak kell kialakítaniuk a pénzügyi eszközökre vonatkozó értékelésüket arról, hogy mely pénzügyi eszközöket fogadnak el – akár fedezetként, akár vételként – a piaci műveletek során. A központi bankok politikáiban kerülni kell a mechanikus megközelítéseket, amelyek szükségtelen módon hirtelen és nagyszabású változásokat idézhetnek elő a pénzügyi eszközök elismerhetősége és a korrekciós tényezők szintje tekintetében, úgynevezett „hirtelen kilengéseket” keltve”. Ezen túlmenően, az EKB 2012. április 2-i véleményében megállapította, hogy kész támogatni a hitelminősítések túlzott figyelembevételének csökkentésére irányuló közös célkitűzést. E tekintetben az EKB rendszeresen beszámol a hitelminősítésekre való hagyatkozás csökkentése érdekében az eurorendszer által fogadott intézkedésekről. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 284. cikke (3) bekezdése értelmében az EKB a Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) tevékenységéről, valamint az előző és a folyó év monetáris politikájáról éves jelentést készít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint az Európai Tanácsnak. Az EKB elnökének e jelentést be kell nyújtania az Európai Parlamentnek, amely ez alapján általános vitát tarthat, valamint a Tanácsnak. Emellett ezen jelentéseiben az EKB ismertetheti, hogy miként hajtotta végre az FSB-elveket és az általa alkalmazott alternatív értékelési mechanizmusokat.
- (6) Az Unió azon dolgozik, hogy az első szakaszban felülvizsgálja, hogy van-e az uniós jognak olyan, hitelminősítésekre utaló rendelkezése, amely kizárólagos vagy automatikus hagyatkozást vált vagy válthat ki e hitelminősítésekre, és a második szakaszban felülvizsgáljon minden, a hitelminősítésekre való szabályozási célú utalást, azzal a céllal, hogy 2020-ig valamennyit töröljék, amennyiben a hitelkockázat-értékelés megfelelő alternatívái azonosításra és végrehajtásra kerülnek.

- (7) A befektetők és a kibocsátók szempontjából a minősítési kilátások jelentősége, illetve azok piaci hatása hasonló a hitelminősítések jelentőségéhez és hatásaihoz. Következésképp az 1060/2009/EK rendeletnek a minősítések, pontosságának, átláthatóságának és összeférhetlenségektől való mentességének biztosítására irányuló valamennyi követelményét a minősítési kilátásokra is alkalmazni kell. A jelenlegi felügyeleti gyakorlat szerint az említett rendelet követelményeinek egy része vonatkozik a minősítési kilátásokra is. E rendeletnek egyértelművé kell tennie a szabályokat és jogbiztonságot kell teremtenie a minősítési kilátások fogalom meghatározásának bevezetése és annak egyértelművé tétele révén, hogy mely rendelkezések vonatkoznak az ilyen minősítési kilátásokra. A minősítési kilátások meghatározásának tartalmaznia kell a hitelminősítés rövid távon valószínűsíthető elmozdulásának irányára vonatkozó, általában „figyelőlistaként” (credit watch) említett véleményeket is.

- (8) Középtávon értékelni kell olyan további lépések megvalósíthatóságát, amelyek révén törölnék a szabályozási célú hitelminősítésekre való utalásokat a pénzügyi szabályozásból, és eltörölnék az eszközök hitelminősítéseken alapuló kockázati súlyozását. Egyelőre azonban a hitelminősítő intézetek még fontos szereplői a pénzügyi piacoknak. Következésképp a hitelminősítő intézetek, illetve az általuk végzett hitelminősítési tevékenységek függetlensége és integritása kiemelten fontos a piaci szereplőkkel, különösen a befektetőkkel és a hitelminősítések egyéb felhasználóival szembeni hitelességük szempontjából. Tekintettel arra, hogy a hitelminősítő intézetek által nyújtott szolgáltatások számottevő közérdekű hatással bírnak, az 1060/2009/EK rendelet értelmében a hitelminősítő intézeteket nyilvántartásba kell venni és felügyelet alá kell vonni. Ellentétben a befektetés-elemzéssel, a hitelminősítés nem pusztán véleményalkotást jelent egy pénzügyi eszköz vagy pénzügyi kötelezettség értékéről, illetve áráról. A hitelminősítő intézetek nem pusztán pénzügyi elemzők vagy befektetési tanácsadók. A szabályozott befektetők, például a hitelintézetek, biztosítótársaságok és egyéb intézményi befektetők számára a hitelminősítések szabályozási értékkel bírnak. Jóllehet a hitelminősítésekre való túlzott hagyatkozás ösztönzőit folyamatosan szorítják vissza, a hitelminősítések még mindig befektetési döntések megalapozói, különösen az információs aszimmetriák és a hatékonysági megfontolások miatt. A hitelminősítő intézeteknek tehát függetlennek kell lenniük, és a piaci szereplőknek is annak kell tekinteniük őket, valamint minősítési módszereiknek is átláthatóknak kell lenniük és annak is kell tekinteni azokat.

- (9) Csökkenteni kell a hitelminősítésekre való túlzott hagyatkozást, és fokozatosan meg kell szüntetni a hitelminősítésekből származó összes automatikus hatást. A hitelintézeteket és a befektetési vállalkozásokat arra kell ösztönözni, hogy saját hitelkockázat-értékelés kialakítása céljából vezessenek be belső eljárásokat, a befektetőket pedig arra kell bátorítaniuk, hogy kellő gondossággal mellett végezzék tevékenységüket. Ennek keretében e rendelet

⁽¹⁾ HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

⁽²⁾ HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

előírja, hogy a pénzügyi intézmények nem hagyatkozhatnak kizárólagosan és automatikus módon a hitelminősítésekre. A pénzügyi intézményeknek tehát kerülniük kell olyan szerződések megkötését, amelyek kizárólagosan és automatikus módon hitelminősítéseken alapulnak, továbbá tartózkodniuk kell attól, hogy a szerződésekben a hitelminősítéseket a befektetések hitelminőségére vonatkozó értékelés egyedüli szempontjaként, illetve befektetésre vagy elidegenítésre vonatkozó döntéshozatal céljaira használják.

- (10) Az 1060/2009/EK rendelet már megfogalmazta a hitelminősítő intézetek, illetve hitelminősítési tevékenységük függetlenségére és integritására vonatkozó intézkedések első halmazát. A hitelminősítő intézetek függetlenségének garantálására és az esetlegesen felmerülő összeférhetlenségek feltárására, kezelésére és – amennyiben lehetséges – kivédésére irányuló célkitűzések képezték a rendelet számos előírásának alapját. Az a tény, hogy a hitelminősítő intézetet a minősített szervezet választja ki és díjazza („a kibocsátó fizet” modell) már önmagában összeférhetlenséget okoz. Az említett modellben a hitelminősítő intézeteket arra kapnak ösztönözést, hogy a hosszú távú üzleti kapcsolat fenntartása érdekében, a bevételek garantálása, illetve további megrendelések és bevételek biztosítása céljából a kibocsátóról elfogult minősítéseket adjanak ki. A hitelminősítő intézetek részvényesei és a minősített szervezetek közötti kapcsolatok szintén olyan összeférhetlenségekhez vezethetnek, amelyeket a hatályos szabályok nem rendeznek megfelelően. Ennek eredményeképpen fennáll a lehetősége annak, hogy a „kibocsátó fizet” modell keretében kibocsátott hitelminősítéseket úgy tekintik, mint amelyek a kibocsátó érdekeit szolgálják, ahelyett, hogy megfelelnek a befektetők által elvárt hitelminősítéseknek. A „kibocsátó fizet” modell keretében kibocsátott hitelminősítések hitelességének növelése érdekében meg kell erősíteni a hitelminősítő intézetek függetlenségének feltételeit.
- (11) A verseny fokozása érdekében egy olyan piacon, amelyet három hitelminősítő intézet fölénye jellemez, intézkedéseket kell hozni a kisebb hitelminősítő intézetek igénybevételének ösztönzésére. Az utóbbi időkben a kibocsátók, illetve az azokkal kapcsolatban álló harmadik felek gyakorlatává vált, hogy két vagy több hitelminősítő intézettől kértek hitelminősítést, ezért két vagy több hitelminősítés igénylése esetén a kibocsátónak, illetve az azzal kapcsolatban álló harmadik félnek meg kell fontolnia azt a lehetőséget, hogy legalább egy olyan hitelminősítő intézetet bíz meg, amely kevesebb mint 10 %-os teljes piaci részesedéssel rendelkezik, és amelyet a kibocsátó, illetve az azzal kapcsolatban álló harmadik fél olyannak ítélt meg, hogy képes a szóban forgó kibocsátás vagy szervezet minősítésére.
- (12) A tapasztalatok azt mutatják, hogy a hitelminősítési piacon a hitelminősítő intézetek és a minősített szervezetek hosszú távú kapcsolatot létesítenek egymással. Ez

fokozza egyfajta bizalmas viszony kialakulásának veszélyét, hiszen a hitelminősítő intézet könnyen túlságosan engedékennyé válhat a minősített szervezet céljaival szemben. Ilyen körülmények között a hitelminősítő intézetek pártatlansága idővel megkérdőjelezhetővé válhat. A vállalati kibocsátók által megbízott és fizetett hitelminősítő intézetek a kibocsátókkal meglévő üzleti kapcsolatuk fenntartása érdekében valójában ösztönözve vannak arra, hogy túlzottan kedvező minősítést adjanak ki a minősített szervezetről vagy annak hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjairól. A kibocsátókra szintén hatnak a hosszú távú kapcsolatokat favorizáló ösztönzők, mint például a „bezártsági hatás”, miszerint a kibocsátó akár azért is tartózkodik a hitelminősítő intézet lecserélésétől, mert ez elbizonytalaníthatja a befektetőket a kibocsátó hitelképességével kapcsolatban. Ezt a problémát már az 1060/2009/EK rendelet is kezelni próbálta azzal, hogy egy olyan rotációs mechanizmus alkalmazását írta elő a hitelminősítő intézetek számára, amely fokozatos cserélődést biztosít az elemzői csoportokban és a hitelminősítő bizottságokban annak érdekében, hogy a hitelminősítő elemzők és a hitelminősítéseket jóváhagyó személyek függetlenségét ne lehessen megkérdőjelezni. Ezen szabályok sikere ugyanakkor nagyban függött a hitelminősítő intézetek belső magatartási szabályaitól: azaz a hitelminősítő intézet alkalmazottainak a hitelminősítő intézet üzleti érdekeivel szembeni tényleges függetlenségétől és szakmaiságától. E szabályokat nem azzal a céllal alkották meg, hogy megfelelő garanciát nyújtsanak a harmadik feleknek arra vonatkozóan, hogy a hosszú távú kapcsolatból fakadó összeférhetlenségek hatékonyan kezelve lesznek, illetve eleve elkerülők azokat. E célok elérésének egyik módja az lehet, ha korlátozzák azt az időtartamot, ameddig egy hitelminősítő intézet folyamatosan hitelminősítéseket adhat ki ugyanarra a kibocsátóra vagy annak hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaira vonatkozóan. A minősített kibocsátó vagy a minősített hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kibocsátója és a hitelminősítő intézet közötti üzleti kapcsolat hosszának korlátozása várhatóan megszünteti az adott kibocsátóra vonatkozó kedvező hitelminősítések ösztönzőit. A hitelminősítő intézetek rotációjának normális és rendes piaci gyakorlatként való előírása pedig hatékonyan enyhítheti a „bezártsági hatás” problémáját. Végezetül a hitelminősítő intézetek rotációjának pozitív hatása kell legyen a hitelminősítési piacra, hiszen megkönnyíti a piacra lépést és lehetőség nyílik a meglévő hitelminősítő intézetek számára, hogy új területekre terjesszék ki tevékenységüket.

- (13) Fontos azonban, hogy a rotációs mechanizmus működését úgy tervezzék meg, hogy a mechanizmus előnyei jelentősen ellensúlyozzák annak esetleges káros következményeit. Így például, hogy a gyakori váltás egyaránt növelheti a kibocsátók és a hitelminősítő intézetek költségeit, mivel egy új szervezetre vagy új pénzügyi eszközre vonatkozó hitelminősítés elkészítése jellemzően nagyobb költséggel jár, mint egy korábban kibocsátott hitelminősítés monitoringja. Ugyancsak jelentős mennyiségű idő és forrás szükséges egy hitelminősítő intézet megalapozásához akár rétegpiacon szereplőként (niche player), akár minden eszköztálat lefedő hitelminősítő intézetként. Ezen kívül a hitelminősítő intézetek folyamatos rotációja jelentős hatást gyakorolhatna a minősítések minőségének

folyamatosságára is. Ugyanilyen fontos az is, hogy a rotációs mechanizmus bevezetése megfelelő biztosítékok mellett történjen, lehetővé téve ezáltal a piac folyamatos alkalmazkodását még a mechanizmus működésének esetleges jövőbeli kibővítése előtt. Ez megvalósítható a mechanizmus hatályának az újra-értékpapírosításra történő korlátozásával – amely a bankfinanszírozás egy korlátozott forrása – és ezzel egyidejűleg annak lehetővé tételével, hogy a korábban kibocsátott hitelminősítések monitoringját kérelemre továbbra is végezzék el, még a rotáció kötelezővé válása után is. Így a rotáció alapesetben csak azokat az azonos kibocsátótól származó újra-értékpapírosításokat érintené. A Bizottságnak felül kell vizsgálnia, hogy helyénvaló-e a korlátozott rotációs mechanizmus fenntartása, vagy hogy egyéb eszközsztyályokra is célszerű-e azt alkalmazni, és utóbbi esetben az egyéb osztályok indokolnak-e egyedi kezelést például a szerződéses viszony maximális időtartama tekintetében. Abban az esetben, ha más eszközsztyályokra rotációs mechanizmust hoztak létre, a Bizottságnak értékelnie kell, hogy szükség van-e olyan kötelezettség bevezetésére, amely szerint a szerződéses viszony maximális időtartamának végén a hitelminősítő intézet köteles tájékoztatást (átadás-átvételi dokumentációt) rendelkezésre bocsátani az új hitelminősítő intézet részére a kibocsátóról és a minősített pénzügyi eszközökről.

(14) Helyénvaló rotációt bevezetni az újra-értékpapírosítások hitelminősítési piacán. Először is, az európai értékpapírosítási piac azon szegmenséről van szó, amely a pénzügyi válság óta alulteljesített, ezért ez az a szegmens, amelyben az összeférhetlenségek kezelése a leginkább szükséges. Másodsor, miközben a például vállalatok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokhoz kapcsolódó hitelkockázat nagymértékben függ magának a kibocsátónak az adósságszolgálati képességétől, az újra-értékpapírosításokhoz kapcsolódó hitelkockázat minden ügylet esetében egyedi. Az újra-értékpapírosítás létrehozása esetén ezért nem nagy a kockázata annak, hogy új hitelminősítő intézet belépésével tudás vesz el. Másrészt fogalmazva, jóllehet jelenleg az újra-értékpapírosítás minősítésének piacán csupán korlátozott számú hitelminősítő intézet működik, ez a piac természetesebben nyitott a verseny felé, és egy rotációs mechanizmus még több lendületet teremthet ezen a piacon. Végül az újra-értékpapírosítás hitelminősítési piacát néhány nagy hitelminősítő intézet fölénye jellemzi, de léteznek más szereplők is, akik tapasztalatokat halmoznak fel e területen.

(15) Az újra-értékpapírosításra vonatkozó hitelminősítéseket kibocsátó hitelminősítő intézetek rendszeres rotációja várhatóan a hitelképesség tekintetében változatosabb értékeléseket fog eredményezni. A hitelminősítő intézetek által alkalmazott sokrétű és különböző megítélések,

nézőpontok és módszerek eredményeképp változatosabb hitelminősítések szülehetnek, és végső soron javulhat az újra-értékpapírosítások hitelképességének vizsgálata. E változatosság érvényre juttatása, valamint az értékpapírosítást kezdeményező és a hitelminősítő intézetek elkényelmesedésének elkerülése érdekében azt a leghosszabb időtartamot, ameddig egy hitelminősítő intézet ugyanannak az értékpapírosítást kezdeményező intézménynek az újra-értékpapírosításra vonatkozó hitelminősítéseket bocsáthat ki, olyan szintre kell korlátozni, amely garantálja, hogy a hitelképességet rendszeresen friss vizsgálat alá vonják. Az említett szempontok, valamint annak szükségessége alapján, hogy a hitelminősítésekkel kapcsolatos megközelítésnek bizonyos állandóságot biztosítsanak, a négyéves időtartam megfelelő. Amennyiben legalább négy hitelminősítő intézet kap megbízást, úgy tekinthető, hogy a rotációs mechanizmus céljai már megvalósultak, így a rotáció követelményét már nem kell alkalmazni. A valódi verseny biztosítása érdekében kivételt csak akkor szabad alkalmazni, ha a kezdeményező forgalomban lévő pénzügyi eszközeinek egy bizonyos hányadát a megbízott hitelminősítő intézetek közül legalább négy minősíti.

(16) Az újraértékesítésre alkalmazott rotációs mechanizmust célszerű a kezdeményező köré felépíteni. Az újra-értékpapírosításokat olyan különleges célú gazdasági egységek bocsátják ki, amelyek nem rendelkeznek jelentős kapacitással az adósság fedezésére. A rotációnak a kibocsátó köré építése ezért hatástalanná tenné a mechanizmust. Megfordítva, a rotációnak a szponzor köré építése azt jelentené, hogy a kivétel szinte mindig alkalmazásra kerülne.

(17) A rotációs mechanizmus fontos eszköz lehet az újraértékesítések hitelminősítésének piacára történő belépést akadályozó gátak csökkentéséhez. Egyúttal azonban meg is nehezíthetné az új piaci szereplők számára, hogy megvessék lábukat a piacon, mert nem tenné lehetővé számukra ügyfeleik megtartását. Megfelelő tehát kivételt bevezetni a rotációs mechanizmus alól a kis hitelminősítő intézetek számára.

(18) A rotációs mechanizmust hiteles módon érvényesíteni kell ahhoz, hogy hatékony legyen. A rotációs követelménnyel nem lehetne elérni a célokat, ha a távozó hitelminősítő intézet számára túl rövid időn belül lehetővé

válna, hogy ugyanazon kezdeményező számára újból újra-értékpapírosításra vonatkozó hitelminősítéseket nyújtson. Ezért olyan, megfelelően hosszú időtartamot kell előírni, amelynek során a távozó hitelminősítő intézet nem bízható meg ugyanannak az értékpapírosítást kezdeményező intézménytől származó újra-értékpapírosításokra vonatkozó hitelminősítések készítésével. Ennek az időtartamnak elég hosszúnak kell lennie ahhoz, hogy az új hitelminősítő intézet képes legyen hatékonyan hitelminősítési szolgáltatásokat nyújtani, újra-értékpapírosítások valóban új, másik megközelítés szerinti vizsgálat tárgyát képezzék, valamint garantálva legyen az, hogy az új hitelminősítő intézet által kibocsátott hitelminősítések megfelelő folytonosságot biztosítsanak. Ugyanakkor a rotációs mechanizmus megfelelő működéséhez hozzájárulva az időtartam hossza csökken azáltal, hogy az újra-értékpapírosítások területén elegendő szakmai tapasztalattal rendelkező hitelminősítő intézeteket vesznek igénybe. Az időtartam hosszának ezért arányosnak kell lennie, és általában a távozó hitelminősítő intézet lejárt szerződésével meg kell egyeznie, de nem haladhatja meg a négy évet.

- (19) A hitelminősítő intézetek rendszeres rotációjára vonatkozó követelmény arányos a kifizető céllal. Ezt a követelményt csak a közérdekű szolgáltatásokat nyújtó (szabályozási célból felhasználható hitelminősítéseket kibocsátó) szabályozott, nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetekre kell alkalmazni „a kibocsátó fizet” modell szerint, valamint egy adott eszközosztályra (az újra-értékpapírosításokra). A függetlenség garantálása és a függetlenség minden körülmények közötti kikezdetlenségének garantálása érdekében az a kifizető helyzet, hogy a hitelminősítő intézet által nyújtott szolgáltatásokat a pénzügyi szolgáltatások piacának szabályozásában fontos szerepet betöltő tevékenységként ismerik el, és e tevékenység végzését számára engedélyezték, megteremt bizonyos kötelezettségek betartásának szükségességét is. Abban az esetben, amikor egy hitelminősítő intézet nem bocsáthat ki hitelminősítéseket egy adott értékpapírosítást kezdeményező intézménytől származó újra-értékpapírosításokra vonatkozóan, más értékpapírosítást kezdeményezőktől származó újra-értékpapírosításokra, valamint más eszközosztályokra továbbra is bocsáthat ki hitelminősítéseket. Olyan piaci környezetben, ahol a rotációs szabályt minden szereplőre egységesen alkalmazni kell, üzleti lehetőségek mindig fognak adódni, hiszen minden hitelminősítő intézetnek részt kell vennie a rotációban. Ezen felül a hitelminősítő intézetek meglévő tapasztalataikat felhasználva bármikor kibocsáthatnak ugyanazon kezdeményező intézménytől származó újra-értékpapírosításokra vonatkozó, nem kezdeményezett hitelminősítést. A nem kezdeményezett hitelminősítések nem a „kibocsátó fizet” modell keretében készülnek, és így elméletileg kevésbé vannak kitéve az esetleges összeférhetlenségeknek. A hitelminősítővel fenntartott szerződéses viszony maximális időtartamának meghatározása, illetve a több hitelminősítő intézet megbízására vonatkozó követelmény korlátozza a hitelminősítő intézetek ügyfeleinek vállalkozási szabadságát. Ez a korlátozás azonban a közérdek védelme alapján szükséges, tekintettel a befektetők által szabályozási célból felhasználható független hitelminősítések garantálása érdekében a hitelminősítő intézetektől elvárt függetlenségre a „kibocsátó fizet” modell által gyakorolt hatásra. A korlátozások ugyanakkor nem lépik túl a szükséges

mértéket, és inkább kellene úgy tekinteni ezekre, mint az újra-értékpapírosítások harmadik felekkel és végső soron a piaccal szembeni hitelképességét növelő tényezőre.

- (20) A hitelminősítő intézetnek a minősített szervezettel szembeni függetlenségét befolyásolja valamely jelentős részvényesének a minősített szervezet tekintetében felmerülő esetleges összeférhetlensége is. A hitelminősítő intézet részvényese a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagja lehet. Az 1060/2009/EK rendelet az ilyen jellegű helyzeteket csak a hitelminősítő elemzők, a hitelminősítéseket jóváhagyó személyek és a hitelminősítő intézetek egyéb alkalmazottai által okozott összeférhetlenségek tekintetében rendezte. Az említett rendelet nyitva hagyta azonban a hitelminősítő intézetek részvényesei vagy tagjai tekintetében felmerülő esetleges összeférhetlenségek kérdését. A hitelminősítő intézeteknek a minősített szervezetekkel szembeni függetlenségével kapcsolatban kialakított kép javítása érdekében helyénvaló a hitelminősítő intézetek alkalmazottai tekintetében felmerülő összeférhetlenségekre vonatkozó, az említett rendeletben előírt szabályokat kiterjeszteni a hitelminősítő intézetben jelentős pozícióval rendelkező részvényesek, illetve tagok tekintetében felmerülő összeférhetlenségekre is. Ennek értelmében a hitelminősítő intézetnek tartózkodnia kell hitelminősítések kibocsátástól, vagy nyilvánosan jeleznie kell, hogy a hitelminősítés befolyásolt lehet, ha az intézet szavazati jogainak legalább 10 %-ával rendelkező részvényes vagy tag egyben a minősített szervezet igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának is tagja, vagy abban részesedéssel rendelkezik, amennyiben a befektetés egy bizonyos mértéket elér. Továbbá, azt a tényt, hogy a hitelminősítő intézet szavazati jogainak legalább 5 %-ával rendelkező részvényes vagy tag befektető a minősített szervezetben, vagy a minősített szervezet igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának a tagja, nyilvánosságra kell hozni, legalább abban az esetben, ha a részesedés elér egy meghatározott mértéket. Amennyiben egy részvényes vagy tag olyan helyzetben van, hogy jelentős befolyást tud gyakorolni a hitelminősítő intézet üzleti tevékenységére, az adott személy nem nyújthat a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél részére annak vállalati felépítésével vagy jogi formájával, eszközeivel, forrásaival és tevékenységeivel kapcsolatos konzultációs vagy tanácsadási szolgáltatásokat.
- (21) A függetlenségre és az összeférhetlenségek megelőzésére vonatkozó, az 1060/2009/EK rendeletben előírt szabályok gyakorlati alkalmazásához, valamint hogy annak elkerüléséhez, hogy e szabályok hatástalanná váljanak, kellően nagy számú hitelminősítő intézetre van szükség, amelyek se a távozó hitelminősítő intézethez – rotáció esetén –, se az ugyanazon kibocsátónak egyidejűleg hitelminősítési szolgáltatásokat nyújtó hitelminősítő intézethez nem kapcsolódnak. Helyénvaló rendelkezni egyrészt rotáció esetén a távozó hitelminősítő intézet és a soron következő intézet, másrészt az ugyanazon kibocsátó számára egyidejűleg hitelminősítési szolgáltatásokat végző két hitelminősítő intézet szigorú elkülönítéséről. A hitelminősítő intézetek nem kapcsolódhatnak egymáshoz az ellenőrzésük, a hitelminősítő intézetek ugyanazon

csoportjához való tartozásuk, a bármely másik hitelminősítő intézetben részvényesként vagy tagként, illetve szavazati jogok gyakorlójaként való jelenlétük, továbbá a többi hitelminősítő intézet igazgatótanácsi vagy felügyelőbizottsági tagjainak kinevezésében betöltött szerepük tekintetében.

- (22) A hitelminősítő intézeteknek a lehetséges összeférhetlenségek megelőzésére és ellenőrzésére, valamint a hitelminősítések, a hitelminősítő elemzők és a hitelminősítő csapatok részvényesektől, ügyviteli és irányító szervektől, valamint értékesítési és forgalmazási tevékenységektől való függetlenségének biztosítására szolgáló politikákat és eljárásokat szabályozó, hatékony belső ellenőrzési struktúrákat kell kialakítaniuk, fenntartaniuk, érvényesíteniük és dokumentálniuk. Szabványos működési eljárásokat kell életbe léptetni a vállalatirányítás, a szervezési kérdések és az összeférhetlenségek kezelésének vonatkozásában. A szabványos működési eljárások felülvizsgálatát és monitoringját időszakonként el kell végezni a hatékonyságuk értékelése, valamint annak eldöntése érdekében, hogy szükséges-e a naprakésszé tételük.
- (23) A hitelminősítő intézetek függetlenségéről alkotott képet különös mértékben befolyásolná, ha ugyanazok a részvényesek, illetve tagok olyan hitelminősítő intézetekbe fektetnének, amelyek nem tartoznak ugyanahhoz a hitelminősítői csoporthoz, legalábbis akkor, ha ez a befektetés elér egy bizonyos mértéket, amely alapján ezek a részvényesek, illetve tagok bizonyos mértékű befolyást gyakorolhatnak a hitelminősítő intézet üzletvitelére. A hitelminősítő intézetek függetlensége (és a függetlenségükről alkotott kép) biztosítása érdekében helyénvaló tehát szigorúbb szabályokat alkotni a hitelminősítő intézetek és részvényeseik vagy tagjaik közötti kapcsolatokról. Ez alapján egyidejűleg egynél több hitelminősítő intézetben senki sem rendelkezhet 5 %-os vagy azt meghaladó mértékű részesedéssel, kivéve, ha a hitelminősítő intézetek ugyanazon csoporthoz tartoznak.
- (24) A hitelminősítő intézetek kellő mértékű függetlenségének biztosítására vonatkozó célkitűzés megköveteli, hogy a befektetők nem rendelkezhetnek 5 %-os vagy azt meghaladó mértékű befektetéssel egynél több hitelminősítő intézetben. A szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében a tőzsdén jegyzett társaságokban a szavazati jogok legalább 5 %-át gyakorló személyeknek e tényt nyilvánosan közzé kell tenniük, többek között azért, mert a befektetők érdekeltek abban,

hogy tudomást szerezzenek a társaság szavazati szerkezetének változásairól. A 5 %-os szint tehát már jelentős részesedésnek tekinthető, amely lehetővé teszi a társaság szavazati szerkezetének befolyásolását. Az egynél több hitelminősítő intézetben egyidejűleg meglévő befektetések korlátozására ezért helyénvaló az 5 %-os szintet alkalmazni. Ez az intézkedés nem tekinthető aránytalannak, tekintve, hogy az Unióban nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek egyike sem tőzsdén jegyzett vállalkozás, és így nem tartoznak az Unióban jegyzett társaságokra a 2004/109/EK irányelvvel összhangban alkalmazandó átláthatósági és eljárási szabályok hatálya alá. A tőzsdén nem jegyzett vállalkozásokra gyakran részvényesi szabályzatok vagy megállapodások az irányadók, és a részvényesek vagy tagok száma általában alacsony. Ennek következtében nem jegyzett hitelminősítő intézetben még egy kisebbségi pozíció is befolyással járhat. Annak érdekében azonban, hogy a hitelminősítő intézetekbe irányuló tisztán üzleti jellegű befektetésekre továbbra is legyen mód, az egyidejűleg egynél több hitelminősítő intézetbe történő befektetés korlátozása nem terjesztendő ki a befektetőtől független, annak befolyása alatt nem álló harmadik felek által irányított kollektív befektetési konstrukciókon keresztül befektetésekre.

- (25) A részvényesi szerkezet tekintetében az összeférhetlenségre vonatkozó, e rendeletben foglalt rendelkezéseknek nem csupán a közvetlen, hanem a közvetett részesedésre is ki kell terjedniük, máskülönben e szabályok könnyen megkerülhetők volnának. A hitelminősítő intézetek kötelesek minden erőfeszítést megtenni közvetett részvényeseik megismeréséért annak érdekében, hogy elkerülhessenek minden potenciális összeférhetlenséget ebben a tekintetben.
- (26) Ha a hitelminősítő intézetek közvetlenül vagy közvetve más hitelminősítő intézetek jelentős részvényeseivé vagy tagjaivá válhatnak, az alááshatná azoknak a függetlenségre és az összeférhetlenségek elkerülésére vonatkozó szabályoknak a hatékonyságát, amelyek értelmében a hitelminősítő intézetek hosszú időn keresztül nem nyújthatnak hitelminősítői szolgáltatásokat ugyanazon kibocsátó számára.
- (27) Biztosítani kell azt, hogy a minősítési módszerek módosításai ne eredményezzenek kevésbé szigorú módszereket. Ennek érdekében a kibocsátók, a befektetők és a többi érintett fél részére biztosítani kell a lehetőséget, hogy észrevételeket tehessenek a minősítési módszerek tervezett változtatásaival kapcsolatban. Ez segíteni fog nekik az új módszerek okai és a szóban forgó változtatások megértésében. A kibocsátók és a befektetők által a módszerek tervezeteire vonatkozóan tett észrevételek értékes hozzájárulások lehetnek a hitelminősítő intézetek számára a módszerek meghatározásához. A tervezett módszertani változtatásokról az EÉPH-t is tájékoztatni kell. Bár az 1060/2009/EK rendelet az EÉPH-ra ruházta

⁽¹⁾ HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

azt a hatáskört, hogy ellenőrizze, hogy a hitelminősítő intézetek által használt módszerek szigorúak, szisztematikusak, folytonosak és – az utóteszteléseket is beleértve – korábbi tapasztalatokra épülnek, ez az ellenőrzési folyamat nem jogosítja fel az EÉPH-t arra, hogy megítélje a bevezetni kívánt módszer vagy a módszer alkalmazását követően kiadott hitelminősítések megfelelőségét. Szükség esetén a hitelminősítési módszertanoknak figyelembe kell venniük a környezetvédelmi veszélyekből származó pénzügyi kockázatokat.

- (28) A strukturált pénzügyi eszközök összetettsége miatt a hitelminősítő intézeteknek nem sikerült minden esetben biztosítaniuk az ilyen eszközökre vonatkozóan kiadott hitelminősítések kellőképpen magas színvonalát. Ennek következtében az ilyen típusú hitelminősítésekbe vetett piaci bizalom megingott. A bizalom visszaszerzése érdekében helyénvaló előírni a kibocsátók, illetve a velük kapcsolatban álló harmadik felek részére, hogy a strukturált pénzügyi eszközök vonatkozásában legalább két különböző hitelminősítő intézettől rendeljenek hitelminősítést, ami eltérő és egymással versenyző értékeléseket eredményezhet. Ez egyúttal csökkentheti az egyetlen hitelminősítésre való túlzott hagyatkozást is.
- (29) A hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről szóló irányelvjavaslat és a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló rendeletjavaslat – amelyek a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾ és a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről szóló 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽²⁾ hivatottak felváltani – olyan követelményt vezetnek be, amely a hitelintézetek és befektetési vállalkozások számára előírja, hogy maguk vizsgálják meg azon szervezetek és pénzügyi eszközök hitelkockázatát, amelyekbe befektetnek, és e tekintetben ne hagyatkozzanak egyszerűen a hitelminősítésekre. Ezt a követelményt ki kell terjeszteni más, az uniós jog szerint szabályozott pénzügyi piaci szereplőkre, így például a befektetési alapkezelőkre is. Ezt a követelményt azonban minden pénzügyi piaci szereplő esetében arányosan kell alkalmazni, figyelembe véve az adott szereplő jellegét, méretét és összetettségét. A tagállamoknak azonban nem lehet lehetőségük arra, hogy olyan szabályokat határozzanak meg vagy tartsanak fenn, amelyek alapján ezen befektetők szorosabban támaszkodhatnak a külső hitelminősítésekre.
- (30) Továbbá, javulna a befektetők azon képessége, hogy megalapozott vizsgálatot végezzenek a strukturált pénzügyi eszközök hitelképessége kapcsán, ha megfelelő információkhoz jutnának ezekről az eszközökről. Például – mivel a strukturált pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó

kockázatok nagy mértékben függenek az alapul szolgáló eszközök minőségétől és határfokától – a befektetőket több információval kellene ellátni az alapul szolgáló eszközök tekintetében. Ezáltal mérséklődne a befektetők függése a hitelminősítésektől. Továbbá a strukturált pénzügyi eszközökre vonatkozó információk közzététele várhatóan erősíteni fogja a hitelminősítő intézetek közötti versenyt, mivel ez a nem kezdeményezett hitelminősítések számának növekedéséhez vezethet. A Bizottságnak 2016 januárjáig felül kell vizsgálnia, és jelentést kell készítenie arról, hogy szükséges-e e követelmény hatályának kiterjesztése más pénzügyi termékekre is. Léteznek például más pénzügyi termékek, többek között fedezett kötvények és egyéb adósságfedezetek, amelyek esetében a kockázat nagy mértékben függ bármely alapul szolgáló fedezet jellemzőitől, és ezért célszerű volna a befektetőket több információval ellátni az alapul szolgáló eszközök tekintetében.

- (31) A befektetők, kibocsátók és a többi érintett fél számára egy központi honlapon kell hozzáférést biztosítani a naprakész információkhoz. Az EÉPH által létrehozandó európai hitelminősítési platform lehetővé tenné a befektetők számára, hogy az egy konkrét minősített szervezetre vonatkozó összes hitelminősítést egyszerűen összehasonlíthassák. Annak érdekében, hogy befektetési döntéseik meghozatala előtt a befektetők az összes véleményt figyelembe vehessék, fontos, hogy az európai hitelminősítési platform honlapján az egyes eszközökről rendelkezésre álló összes hitelminősítés megtalálható legyen. Annak érdekében azonban, hogy ne csorbuljon a hitelminősítő intézetek azon képessége, hogy „a kibocsátó fizet” modell alapján működjenek, az e modell alapján kibocsátott hitelminősítéseknek nem kell szerepelniük az európai hitelminősítési platform honlapján. Az európai hitelminősítési platformnak segítenie kell a kisebb és az új hitelminősítő intézetek ismertségének növelését. Az európai hitelminősítési platformnak magában kell foglalnia az EÉPH központi adatbázisát egy, az egyes eszközök tekintetében rendelkezésre álló hitelminősítéseket és központi adatbázisban közzétett, múltbeli teljesítményre vonatkozó információkat tartalmazó egységes platform létrehozása érdekében. A hitelminősítő intézetekről szóló, 2011. június 8-i állásfoglalásában az Európai Parlament támogatta a hitelminősítések ilyen módon történő közzétételét.
- (32) A hitelminősítések jelentős hatással vannak a befektetési döntésekre, valamint a kibocsátókról alkotott képre és arra, hogy a kibocsátókat a nyilvánosság pénzügyi szempontból vonzónak találja-e, függetlenül attól, hogy a minősítéseket szabályozási célból bocsátották-e ki vagy sem. A hitelminősítő intézeteknek tehát komoly felelősségük van a befektetőkkel és a kibocsátókkal szemben a tekintetben, hogy biztosítsák az 1060/2009/EK rendeletnek való megfelelést a hitelminősítések függetlenségére, tárgyilagosságára és megfelelő minőségére vonatkozóan. A befektetők és a kibocsátók azonban nem mindig vannak abban a helyzetben, hogy a hitelminősítő intézetek velük szemben fennálló felelősségét érvényesíteni is tudják. Különösen nehéz lehet egy hitelminősítő intézet

⁽¹⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

polgári jogi felelősségét megállapítani, ha nincsen szerződéses jogviszony a hitelminősítő intézet és például egy befektető vagy egy nem kezdeményezett hitelminősítés tárgyát képező kibocsátó között. A kibocsátók számára még akkor is nehézséget okozhat a hitelminősítő intézet polgári jogi felelősségének érvényesítése, ha szerződéses jogviszonyban állnak az adott hitelminősítő intézettel: ha például a hitelminősítő intézet az 1060/2009/EK rendelet rendelkezéseinek akár szándékos, akár súlyos gondatlanságból történő megsértésével bocsát ki leminősítést, az negatívan hathat a kibocsátó hírnevére és finanszírozási költségeire, és ezzel kárt okozhat a kibocsátónak úgy, hogy erre a kárra nem terjed ki a hitelminősítő intézet szerződéses felelőssége. Ezért fontos megfelelő jogorvoslati lehetőséget biztosítani azon befektetők számára, akik jóhiszeműen hagyatkoztak egy az 1060/2009/EK rendeletet sértő módon kiadott hitelminősítésre, továbbá azon kibocsátók számára, akik az 1060/2009/EK rendeletet sértő módon kiadott hitelminősítés következtében kárt szenvedtek el. A befektetők és a kibocsátók számára lehetővé kell tenni, hogy felelősségre vonhassák a hitelminősítő intézetet az olyan károkért, amelyet a rendeletnek a minősítés eredményét befolyásoló megsértése okozott. Miközben azok a befektetők és kibocsátók, akik szerződéses viszonyban állnak egy hitelminősítő intézettel, úgy dönthetnek, hogy e hitelminősítő intézettel szemben szerződészegésre hivatkozva nyújtanak be keresetet, lehetővé kell tenni kártérítés igénylését az 1060/2009/EK rendelet megsértése alapján minden befektető és kibocsátó számára, függetlenül attól, hogy fennáll-e szerződéses viszony a felek között.

- (33) Lehetővé kell tenni, hogy a hitelminősítő intézetek felelősségre vonhatók legyenek, ha szándékosan vagy súlyos gondatlanságból szegik meg az 1060/2009/EK rendelet alapján megállapított kötelezettségeiket. A vétkességnek ezen értelmezése megfelelő, mivel a hitelminősítői tevékenység bizonyos mértékig összetett gazdasági tényezők vizsgálatával jár, és a különböző módszerek alkalmazása eltérő minősítési eredményekre vezethet, amelyek egyikét sem lehet hibásnak tekinteni. Mindazonáltal kizárólag abban az esetben helyénvaló a hitelminősítő intézeteket esetlegesen korlátlanul felelősségre vonni, ha az 1060/2009/EK rendeletet szándékosan vagy súlyos gondatlanságból sértik meg.
- (34) Annak a befektetőnek vagy kibocsátónak, aki az 1060/2009/EK rendelet megsértése alapján igényel kártérítést, pontos és részletes információt kell szolgáltatnia arról, hogy a hitelminősítő intézet ilyen módon sértette meg a rendelet előírásait. Ezt az illetékes bíróságnak kell elbírálnia, figyelembe véve, hogy a befektető vagy kibocsátó esetleg nem fér hozzá a kizárólag a hitelminősítő intézet által elérhető információkhoz.
- (35) A hitelminősítő intézet polgári jogi felelősségével összefüggő, e rendelet által nem lefedett vagy meghatározott kérdésekre – többek között az oksági összefüggés kérdésére és a súlyos gondatlanság fogalmára – a nemzetközi

magánjog vonatkozó szabályai alapján alkalmazandó nemzeti jog az irányadó. Ez azt is jelenti, hogy a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy fenntartsák az olyan polgári jogi felelősségi rendszereiket, amelyek a befektetők vagy kibocsátók számára kedvezőbbek, vagy amelyek nem az 1060/2009/EK rendelet megsértésén alapulnak. A befektető vagy a kibocsátó polgári jogi felelősség megállapítására irányuló kérelmének elbírálására illetékes bíróság kijelölése a nemzetközi magánjog jog irányadó szabályai alapján történik.

- (36) Az a tény, hogy az intézményi befektetők – ideértve a befektetési alapkezelőket is – kötelesek elvégezni az eszközök hitelképességének saját vizsgálatát is, nem zárja ki annak bírósági megállapítását, hogy az 1060/2009/EK rendeletnek a hitelminősítő intézet általi megsértése olyan kárt okozott a befektetőnek, amelyért a hitelminősítő intézet felelősséggel tartozik. Jóllehet ez a rendelet javítani fogja a befektetőknek a saját kockázatelemzés elvégzésére rendelkezésre álló lehetőségeit, a befektetők információkhoz való hozzáférése továbbra is korlátozottabb lesz, mint a hitelminősítő intézeteké. Ráadásul előfordulhat, hogy a befektetők – különösen a kisebb befektetők – nem rendelkeznek megfelelő kapacitással ahhoz, hogy alapos felülvizsgálatnak vessék alá a hitelminősítő intézet által kibocsátott hitelminősítést.
- (37) A tagállamoknak és az EÉPH-nak gondoskodnia kell arról, hogy az 1060/2009/EK rendelet alapján kiszabott szankciókat abban az esetben hozzák nyilvánosságra, ha a nyilvánosságra hozatal arányosnak tekinthető.
- (38) Az összeférhetlenségek további csökkentése és a hitelminősítői piacon folytatott tisztességes verseny elősegítése érdekében biztosítani kell azt, hogy a hitelminősítő intézetek által az ügyfeleknek felszámított díjak megkülönböztetéstől mentesek legyenek. Azonos típusú szolgáltatásért felszámított díjak közötti különbségek csak a különböző ügyfeleknek nyújtott szolgáltatások tényleges költségei közötti eltérések alapján indokolhatók. Ezenfelül az adott kibocsátónak a hitelminősítési szolgáltatásokért felszámított díjak nem függhetnek az elvégzett munka eredményeitől vagy következményeitől, vagy kapcsolódó (kiegészítő) szolgáltatások nyújtásától. E szabályok hatékony felügyeletének biztosítása érdekében a hitelminősítő intézeteknek tájékoztatniuk kell az EÉPH-t is az egyes ügyfeleiktől kapott díjbevételekről és általános árpolitikájukról.
- (39) A naprakész és hiteles államadósság-minősítések kibocsátásához való hozzájárulás, valamint a felhasználók tájékozódásának megkönnyítése érdekében a minősítéseket rendszeresen felül kell vizsgálni. Fontos továbbá az átláthatóság növelése az elvégzett kutatási munkára, az államadósság-minősítések elkészítéséhez rendelt munkaerő-állományra és az államadósság-minősítésekkel kapcsolatban a hitelminősítő intézetek által tett, mögöttes feltételezésekre vonatkozóan.

- (40) Fontos, hogy a befektetők megfelelő információval rendelkezzenek a tagállamok hitelképességének megítéléséhez. A Bizottság a tagállamok gazdaság- és adópolitikáinak felügyelete keretében adatokat gyűjt és dolgoz fel minden tagállam gazdasági, pénzügyi és adóügyi helyzetéről és teljesítményéről, é ezek többségét közzéteszi, így a befektetők felhasználhatják azokat a tagállamok potenciális hitelképességének megítélése során. A Bizottság a tagállamok gazdaság- és adópolitikáinak felügyelete keretében, a bizalmasság tekintetében alkalmazandó szabályokat tiszteletben tartva kiegészíti a tagállamok gazdasági teljesítményére vonatkozó meglévő beszámolóit olyan lehetséges további elemekkel vagy mutatókkal – ha ez szükséges és amennyiben ilyen tényező vagy mutatók rendelkezésre állnak –, amelyek segíthetik a befektetőket a tagállamok potenciális hitelképességének értékelésében. A meglévő publikációkat vagy más, nyilvánosságra hozott információkat kiegészítő ezen tényezőket a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni annak érdekében, hogy a befektetőket további adatokkal lássák el, így segítve őket az állami szervezeti egységek hitelképességének és adóssági helyzetének megítélésében. A Bizottság mindezt szem előtt tartva megvizsgálja egy európai hitelképességi értékelés kidolgozásának lehetőségét, ami lehetővé tenné a befektetők számára a tagállamok hitelképességének pártatlan és objektív felmérését, figyelembe véve egyedi gazdasági és társadalmi fejlettségüket. Szükség esetén a Bizottság megfelelő jogalkotási javaslatokat terjeszt be.
- (41) A hatályos szabályok rendelkeznek arról, hogy a hitelminősítésekről közzétételüket 12 órával megelőzően tájékoztatni kell a minősített szervezetet. Annak érdekében, hogy erre a tájékoztatásra ne munkaidőn kívüli időpontban kerüljön sor, és hogy a minősített szervezetnek elegendő ideje legyen a hitelminősítés alapjául szolgáló adatok helyességének ellenőrzésére, a minősített szervezetet a hitelminősítés vagy a minősítési kilátás közzétételét egy teljes munkanappal megelőzően tájékoztatni kell. Korlátozni kell azon személyek körét, akik ezt a tájékoztatást megkaphatják, és e személyeket a minősített szervezetnek egyértelműen meg kell határozni.
- (42) Tekintettel az államadósság-minősítések sajátosságaira, továbbá a volatilitási kockázat csökkentése érdekében helyénvaló és arányos előírni a hitelminősítő intézetek számára, hogy ezeket a minősítéseket csak az uniós kereskedési helyszínek zárását követően és nyitásukat legalább egy órával megelőzően tegyék közzé. Ugyanezen az alapon ugyancsak helyénvaló és arányos, hogy a hitelminősítő intézeteknek december végén közzé kelljen tenniük egy naptárat a következő 12 hónapra vonatkozóan, amelyben közlik az államadósság-minősítések közzétételének időpontjait, és adott esetben ezeknek megfelelően a kapcsolódó minősítési kilátások közzétételének időpontjait is. E napokat péntekre kell időzíteni. Kizárólag a nem kezdeményezett államadósság-minősítések esetében a naptárban szereplő közzétételek számát kétfőre vagy háromra kell korlátozni. Amennyiben a rájuk vonatkozó jogszabályi előírásoknak való megfelelé-
- miatt ez szükséges, a hitelminősítő intézeteknek módjukban áll eltérni előre bejelentett naptári ütemtervüktől, de részletesen ki kell fejteniük az ilyen eltérés okait. Ez az eltérés azonban semmiképpen nem történhet rutinszerűen.
- (43) A Bizottság megvizsgálja a piac alakulását, és ennek alapján jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, megvizsgálva, hogy helyénvaló-e – és milyen módon támogatható – egy európai hitelminősítő intézet létrehozása azzal a feladattal, hogy értékelje a tagállamok államadósságának hitelképességét, továbbá egy európai hitelminősítő alap felállítását az összes többi hitelminősítés tekintetében. A Bizottság szükség szerint megfelelő jogalkotási javaslatokat terjeszt elő.
- (44) Tekintettel az államadósság-minősítések sajátosságaira, illetve az Unión belüli átterjedés kockázatának elkerülése érdekében tiltani kellene az országok egy adott csoportjának felülvizsgálatára vonatkozó bejelentéseket, ha nem kísérik egyedi országjelentések. Ezen kívül, a hitelminősítő intézetek által a hitelminősítéseken és minősítési kilátásokon kívüli államadósság-minősítések potenciális változásaira vonatkozó nyilvános kommunikáció során használt információforrások megbízhatóságának és hozzáférhetőségének javítása érdekében az ilyen kommunikációnak mindig a minősített szervezet által elérhető információn kell alapulnia, amelynek nyilvánosságra hozatala a minősített szervezet belegegyezésével történik, kivéve, ha az információ általánosan hozzáférhető forrásokból elérhető. Amennyiben a minősített szervezetre vonatkozó jogi keret úgy rendelkezik, hogy a minősített szervezet nem hozhat nyilvánosságra ilyen információt – például a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélésről) szóló 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, 1. cikkének 1. pontjának meghatározása szerinti bennfentes információ esetében –, úgy a minősített szervezet nem adhatja meg belegegyezését.
- (45) Az átláthatóság érdekében az államadósság-minősítés megjelentetésekor a hitelminősítő intézetek sajtóközleményekben vagy beszámolóikban kötelesek bemutatni az ezen hitelminősítések alapjául szolgáló kulcsfontosságú tényezőket. Az államadósság-minősítések átláthatósága azonban nem lehet konkluzív a nemzeti (gazdasági, munkaügyi és egyéb) politikákra nézve. Ezért, miközben e politikák tényezőként szolgálhatnak a hitelminősítő intézet számára egy állami szervezeti egység vagy annak pénzügyi eszközei hitelképességének értékeléséhez, és felhasználhatók egy államadósság-minősítés fő okainak kifejtése során, a hitelminősítő intézetek részéről az állami szervezeti egységekhez intézett közvetlen vagy explicit követelményeket vagy ajánlásokat e politikák

⁽¹⁾ HL L 96., 2003.4.12., 16. o.

tekintetében nem szabad megengedni. A hitelminősítő intézeteknek tartózkodniuk kell az állami szervezeti egységek politikáira vonatkozó minden közvetlen vagy explicit politikai ajánlástól.

- (46) A pénzügyi szolgáltatások ágazatára vonatkozó technikai standardok biztosítják a betétesek, befektetők és fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. Hatékony és helyénvaló megoldás lenne az EÉPH-t, mint nagyon specializált szakértelemmel rendelkező szervet, a Bizottsághoz benyújtandó azon szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozásával megbízni, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.
- (47) Az EÉPH által kidolgozott, a strukturált pénzügyi eszközökről a kibocsátók által rendelkezésre bocsátandó információk tartalmára, a tájékoztatás gyakoriságára és formájára, az EÉPH-nak az európai hitelminősítési platformmal kapcsolatban a hitelminősítő intézetek által nyújtandó tájékoztatások prezentálására (ideértve a szerkezetet, formátumot, módszert és a jelentéstétel időzítését), valamint a hitelminősítő intézetek által felszámított díjakról az EÉPH folyamatos felügyeleti funkciója ellátása céljából készített rendszeres jelentések tartalmára és formájára vonatkozó szabályozástechnikai standardtervezeteket a Bizottság fogadja el. A Bizottság ezeket a standardokat az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusként és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkeivel összhangban fogadja el.
- (48) Az 1060/2009/EK rendelet lehetővé teszi harmadik országokban kibocsátott hitelminősítések szabályozási célú felhasználását, ha azokat az említett rendeletnek megfelelően hitelesített hitelminősítő intézet bocsátotta ki, vagy a minősítést az említett rendelet alapján az Unióban székhellyel rendelkező hitelminősítő intézet befogadta. A hitelesítéshez a Bizottságnak egyenértékűségi határozatot kell elfogadnia a harmadik országnak a hitelminősítő intézetekre vonatkozó szabályozási rendszere tekintetében, a befogadáshoz pedig a harmadik országbeli hitelminősítő intézet tevékenységének legalább olyan szigorú követelményeknek kell eleget tennie, mint a vonatkozó uniós szabályok. Az e rendelet által bevezetett rendelkezések egy része nem alkalmazandó az egyenértékűségi és a befogadási vizsgálatokra. Ilyenek például azok a rendelkezések, amelyek csak a kibocsátókra vonatkozóan állapítanak meg kötelezettségeket, a hitelminősítő intézetekre viszont nem. Ezen felül ebben az összefüggésben nem kell figyelembe venni azokat a rendelkezéseket sem, amelyek az uniós hitelminősítési piac struktúrájához, és nem a hitelminősítő intézetek magatartási szabályainak megállapításához kapcsolódnak. Annak

érdekében, hogy a harmadik országok számára elegendő idő álljon rendelkezésre arra, hogy a további új érdemi rendelkezések tekintetében felülvizsgálják a szabályozási keretüket, az említett rendelkezéseket csak a 2018. június 1-jét követően elvégzendő egyenértékűségi és befogadási vizsgálatokra kell alkalmazni. Ezzel összefüggésben fontos emlékeztetni arra, hogy a harmadik ország szabályozási rendszerének nem kell az e rendeletben foglaltakkal azonos szabályokat tartalmaznia. Az 1060/2009/EK rendeletben már megállapítottaknak megfelelően ahhoz, hogy az Unió szabályozásával egyenértékűnek vagy azzal azonos szigorúságúnak legyen tekinthető, elegendő, hogy a harmadik ország szabályozási rendszere a gyakorlatban ugyanazokat a célkitűzéseket és hatásokat érje el.

- (49) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a hitelminősítő intézetek függetlenségének megerősítését, a megfelelő hitelminősítési folyamatok és módszerek előmozdítását, az államadósság-minősítésekkel kapcsolatban felmerülő kockázatok csökkentését, a piaci szereplők hitelminősítésekre való túlzott hagyatkozása kockázatának csökkentését, valamint a jogorvoslat lehetőségének a befektetők számára való biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok a felügyelendő minősítési tevékenységek összeurópai kiterjedése és hatása miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban a rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (50) A Bizottságnak 2013 végéig elő kell terjesztenie egy jelentést a kisebb hitelminősítő intézetekből álló hálózat megvalósíthatóságáról a piaci verseny fokozása érdekében. A jelentésben értékeli az európai pénzügyi támogatás biztosításának lehetőségét az ilyen hálózat létrehozásához, figyelembe véve a potenciális összeférhetlenséget, amely az ilyen közfinanszírozásnál felmerülhet.
- (51) Az Európai Adatvédelmi Biztos a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 28. cikke (2) bekezdésével összhangban vele folytatott egyeztetést követően véleményt⁽²⁾ fogadott el.
- (52) Az 1060/2009/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

⁽¹⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽²⁾ HL C 139., 2012.5.15., 6. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

ii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

1. cikk

Az 1060/2009/EK rendelet módosításai

Az 1060/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet közös szabályozási megközelítést vezet be a hitelminősítési tevékenységek integritásának, átláthatóságának, felelősségének, megfelelő irányításának és függetlenségének növelésére, hozzájárulva az Unióban kiadott hitelminősítések minőségéhez és a belső piac zökkenőmentes működéséhez, miközben a fogyasztók és befektetők védelmének magas szintjét is megvalósítja. E rendelet megállapítja a hitelminősítések kiadásának feltételeit, és szabályokat hoz a hitelminősítő intézetek (beleértve részvényeseiket és tagjaikat is) szervezetével és magatartásával kapcsolatban, hogy ösztönözze azok függetlenségét, az összeférhetlenségek elkerülését, valamint a fogyasztók és befektetők védelmének fokozását.

E rendelet megállapítja továbbá az Unióban bejegyzett kibocsátók, kezdeményezők és szponzorok strukturált pénzügyi eszközökkel kapcsolatos kötelezettségeit.”

2. A 2. cikk (1) bekezdésében, a 3. cikk (1) bekezdésének m) pontjában, a 4. cikk (2) bekezdésében, a 4. cikk (3) bekezdésének bevezető fordulatában, a 4. cikk (4) bekezdésének első és második albekezdésében, az 5. cikk (1) bekezdésének bevezető fordulatában, a 14. cikk (1) bekezdésében és a II. melléklet 1. pontjában az „a Közösségben” szöveg-rész helyébe az „az Unióban” szövegrész lép.

3. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a g) pont helyébe következő szöveg lép:

„g) »szabályozási cél«: a hitelminősítések felhasználása az uniós jognak, vagy a tagállamok nemzeti jogszabályai által végrehajtott uniós jognak való megfelelés konkrét céljára;”;

„pa) »hitelintézet«: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 1. pontja szerinti hitelintézet;

pb) »befektetési vállalkozás«: a 2004/39/EK irányelv 4. cikkének 1. pontja szerinti befektetési vállalkozás;

pc) »biztosító«: a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 13. cikkének 1. pontja szerinti biztosító;

pd) »viszontbiztosító«: a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontja szerinti viszontbiztosító;

pe) »foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény«: a 2003/41/EK irányelv 6. cikkének a) pontja szerinti foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény;

pf) »alapkezelő társaság«: az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (AÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti alapkezelő társaság;

pg) »befektetési társaság«: a 2009/65/EK irányelvnek megfelelően engedélyt szerzett befektetési társaság;

ph) »alternatív befektetésialap-kezelő«: az alternatív befektetésialap-kezelőkről szóló, 2011. június 8-i 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (***) 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti alternatív befektetésialap-kezelő;

- pi) »központi szerződő fél«: a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló, 2012. július 4-i 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (***) 2. cikkének 1. pontja szerinti központi szerződő fél, amelyet az említett rendelet 14. cikke szerinti engedélyeztek;
- pj) »tájékoztató«: a 2003/71/EK irányelv és a 809/2004/EK rendelet szerint közzétett tájékoztató;

(*) HL L 335., 2009.12.17., 1. o.

(**) HL L 302., 2009.11.17., 32. o.

(***) HL L 174., 2011.7.1., 1. o.

(****) HL L 201., 2012.7.27., 1. o.”;

iii. a q) és r) pont helyébe következő szöveg lép:

- „q) »ágazati jogszabályok«: a pa)–pj) pontban említett uniós jogalkotási aktusok;
- r) »hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságok«: a hitelintézetek, a befektetési vállalkozások, biztosítók, viszontbiztosítók, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, alapkezelő társaságok, befektetési társaságok, alternatív befektetési alap-kezelők, központi szerződő felek és tájékoztatók felügyeletére a vonatkozó ágazati jogszabályok alapján kijelölt, hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok;”;

iv. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

- „s) »kibocsátó«: a 2003/71/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott kibocsátó;
- t) »értékpapírosítást kezdeményező«: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 41. pontjában meghatározott értékpapírosítást kezdeményező;
- u) »szponzor«: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 42. pontjában meghatározott szponzor;
- v) »államadósság-minősítés«:

i. olyan hitelminősítés, amely esetében a minősített jogalany egy állam, vagy valamely állam regionális vagy helyi hatósága;

ii. olyan hitelminősítés, amely esetében az adósság vagy pénzügyi kötelezettség, a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy egyéb

pénzügyi eszköz kibocsátója egy állam vagy valamely állam regionális vagy helyi hatósága, illetve valamely állam, regionális vagy helyi hatóság által létesített különleges célú gazdasági egység;

iii. hitelminősítés, amely esetében a kibocsátó két vagy több állam által létrehozott nemzetközi pénzügyi intézmény, amelynek célja finanszírozási források mobilizálása és pénzügyi segítség nyújtása a nemzetközi pénzügyi intézmény súlyos finanszírozási problémákkal küzdő vagy azok kockázatának kitett tagjainak javára;

w) »minősítési kilátás«: valamely hitelminősítés rövid-, középtávú, vagy mind rövid-, mind középtávú alakulásának irányáról alkotott vélemény;

x) »nem kezdeményezett hitelminősítés«: és »nem kezdeményezett államadósság-minősítés«: olyan hitelminősítés, illetve államadósság-minősítés, amelyet a hitelminősítő intézetek nem kérelem alapján végeznek;

y) »hitelbírálati minősítés«: kizárólag egy előre meghatározott statisztikai rendszeren vagy modellen alapuló adatok összefoglalásából és kifejezéséből levezetett hitelképességi mutató, amely nem foglal magában semmilyen más, hitelminősítő elemzőtől származó lényeges, a minősítésre jellemző elemzési adatot;

z) »szabályozott piac«: a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontjában meghatározott, és az Unióban alapított szabályozott piac;

aa) »újra-értékpapírosítás«: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 40a. pontjában meghatározott újra-értékpapírosítás.”

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) E rendelet alkalmazásában »részvényesnek« minősülnek a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 3. cikkének 6. pontja szerinti tényleges tulajdonosok is;

(*) HL L 309., 2005.11.25., 15. o.”

4. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A hitelintézetek, a befektetési vállalkozások, a biztosítók, a viszontbiztosítók, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltatató intézmények, az alapkezelő társaságok, a befektetési társaságok, az alternatív befektetésialapkezelők, valamint a központi szerződő felek szabályozási célra a hitelminősítéseket csak akkor használhatják, ha azokat az Unióban alapított, és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek adták ki.

Ha a tájékoztató hitelminősítésre vagy hitelminősítésekre vonatkozó hivatkozást tartalmaz, a kibocsátónak, ajánlattevőnek vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérelmező személynek biztosítani kell, hogy a tájékoztató egyértelmű és jól látható információkat tartalmazzon arra vonatkozóan, hogy ezeket a hitelminősítéseket az Unióban székhellyel rendelkező, és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet adta-e ki vagy sem.”;

b) a (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a hitelminősítő intézet ellenőrizte, és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (EÉPH) előtt folyamatosan igazolni képes azt, hogy a harmadik országbeli hitelminősítő intézet által végzett, a befogadandó hitelminősítés kiadását eredményező hitelminősítési tevékenységek olyan követelményeket teljesítenek, amelyek legalább annyira szigorúak, mint a 6–12. cikkben és az I. mellékletben megállapított követelmények, kivéve a 6a., a 6b., a 8a., a 8b., 8c., a 11a. cikket, valamint az I. melléklet B. szakasza 3. pontjának ba) pontját, továbbá 3a. és 3b. pontját.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”

5. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) a (6) bekezdés második albekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a hitelminősítő intézetekre jogilag kötelező érvényű szabályok vonatkoznak, amelyek egyenértékűek a 6–12. cikkben és az I. mellékletben megállapított szabályokkal, kivéve a 6a., a 6b., a 8a., a 8b., a 8c., a 11a. cikket, valamint az I. melléklet B. szakasza 3. pontjának ba) alpontját, 3a. és 3b. pontját; és”;

b) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A 20., 23b. és 24. cikk rendelkezései alkalmazandók az 5. cikk (3) bekezdésének megfelelően hitelesített hitelminősítő intézetekre és az általuk kiadott hitelminősítésekre.”

6. Az I. cím a következő cikkekkel egészül ki:

„5a. cikk

A pénzügyi intézmények túlzott hagyatkozása a hitelminősítésekre

(1) A 4. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett szervezetek elvégzik saját hitelkockázat-értékelésüket és valamely szervezet vagy pénzügyi eszköz hitelképességének értékelése során nem támaszkodnak kizárólag vagy automatikusan a hitelminősítésekre.

(2) A 4. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett szervezetek felügyeletéért felelős, hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságok, figyelembe véve a szervezetek tevékenységének jellegét, körét és összetettségét, elvégzik a hitelkockázat-értékelési folyamataik helyénvalóságának monitoringját, valamint értékelik a hitelminősítésekre való szerződéses hivatkozások használatát, és szükség esetén ösztönzik az ilyen hivatkozások hatásának mérséklését azzal a céllal, hogy az egyedi ágazati jogszabályokkal összhangban csökkenjen a hitelminősítésekre való kizárólagos és automatikus hagyatkozás.

5b. cikk

Az európai felügyeleti hatóságok és az Európai Rendszerkockázati Testület hagyatkozása a hitelminősítésekre

(1) Az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság, EBH), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (**) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság, EBFH) és az Európai Értékpapír-Felügyeleti Hatóság iránymutatásaiban, ajánlásaiban és technikai standardtervezeteiben nem hivatkozhat hitelminősítésekre, amennyiben e hivatkozások esetében fennáll a veszélye annak, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak, a hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságoknak, a 4. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett szervezeteknek, vagy a pénzügyi piac egyéb szereplőinek a hitelminősítésekre való kizárólagos vagy automatikus hagyatkozását eredményezik. Ennek megfelelően az EBH, az EBFH és az EÉPH 2013. december 31-ig a meglévő iránymutatásokban és ajánlásokban szereplő, hitelminősítésekre történő valamennyi ilyen hivatkozást felülvizsgálja, és adott esetben eltávolítja.

(2) A pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (***) létrehozott Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) figyelemztetésében és ajánlásaiban nem hivatkozhat hitelminősítésekre, amennyiben e hivatkozások esetében fennáll a veszélye annak, hogy a hitelminősítésekre való kizárólagos vagy automatikus hagyatkozást eredményeznek.

5c. cikk

Túlzott hagyatkozás hitelminősítésekre az uniós jogszabályokban

A Bizottság kezdeményezési jogának sérelme nélkül folytatja annak felülvizsgálatát, hogy van-e az uniós jognak olyan, hitelminősítésekkel kapcsolatos rendelkezése, amely a hatáskörrel rendelkező hatóságok, a hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságok, a 4. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett szervezetek vagy a pénzügyi piac résztvevői részéről kizárólagos vagy automatikus hagyatkozást vált vagy válthat ki, azzal a céllal, hogy 2020. január 1-jéig töröljön minden uniós jogszabályi rendelkezést, amely szabályozási céllal utal a hitelminősítésekre, amennyiben a hitelkockázat-értékelés megfelelő alternatívái azonosításra és végrehajtásra kerülnek.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

(**) HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

(***) HL L 331., 2010.12.15., 1. o.”

7. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A hitelminősítő intézetnek valamennyi szükséges lépést meg kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy a hitelminősítés vagy minősítési kilátás kiadását ne befolyásolja olyan fennálló vagy lehetséges összeférhetlenség vagy üzleti kapcsolat, amelyben érintett a hitelminősítést vagy minősítési kilátást kiadó hitelminősítő intézet, annak részvényesei, vezetői, hitelminősítő elemzői, alkalmazottai vagy bármely egyéb olyan természetes személy, akinek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére vagy ellenőrzése alatt állnak, vagy a hitelminősítő intézettel ellenőrzés révén közvetlen vagy közvetett kapcsolatban álló személyek.”;

b) az (3) bekezdésben a bevezető fordulat helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EÉPH a hitelminősítő intézet kérésére mentesítheti a hitelminősítő intézetet az I. melléklet A. szakaszának 2., 5. 6. és 9. pontjában, valamint a 7. cikk (4) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelés

alól, amennyiben a hitelminősítő intézet igazolni tudja, hogy a követelmények a gazdasági tevékenysége jellegére, nagyságrendjére és összetettségére, valamint a hitelminősítések kiadásának jellegére és körére való tekintettel aránytalanok, és”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A hitelminősítő intézeteknek a lehetséges összeférhetlenségek megelőzésére és csökkentésére, valamint a hitelminősítések, a hitelminősítő elemzők és a hitelminősítést végző csapatok részvényesektől, ügyviteli és irányító szervektől, valamint értékesítési és forgalmazási tevékenységektől való függetlenségének biztosítására szolgáló politikákat és eljárásokat szabályozó, hatékony belső ellenőrzési struktúrát kell kialakítaniuk, fenntartaniuk, érvényesíteniük és dokumentálniuk. A hitelminősítő intézetek szabványos működési eljárásokat vezetnek be a vállalatirányítás, a szervezet és az összeférhetlenség kezelése tekintetében. A hitelminősítő intézetek időről-időre elvégzik a standardizált működési eljárások monitoringját és felülvizsgálatát a hatékonyságuk értékelése, valamint annak eldöntése érdekében, hogy szükséges-e a naprakésszé tételük.”

8. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„6a. cikk

A hitelminősítő intézetekbe történő befektetésekkel kapcsolatos összeférhetlenség

(1) A hitelminősítő intézetben vagy valamely, a hitelminősítő intézet feletti ellenőrzés vagy meghatározó befolyás gyakorolására jogosult vállalatban a tőke vagy a szavazati jogok legalább 5 %-át birtokló részvényes vagy tag számára tilos:

- bármely más hitelminősítő intézet tőkéjéből 5 %-ot vagy annál többet birtokolnia;
- joggal vagy hatáskörrel rendelkeznie arra vonatkozóan, hogy bármely más hitelminősítő intézetben a szavazati jogok több mint 5 %-át gyakorolja;
- joggal vagy hatáskörrel rendelkeznie arra vonatkozóan, hogy más hitelminősítő intézet igazgatótanácsába vagy felügyelőbizottságába tagokat nevezzen ki vagy távoilton el onnan;
- tagnak lenni bármely más hitelminősítő intézet igazgatótanácsában vagy felügyelőbizottságában;
- ténylegesen ellenőrzést vagy meghatározó befolyást gyakorolni bármely más hitelminősítő intézet felett, illetve nem rendelkezhet az ennek gyakorlására vonatkozó hatáskörrel.

Az első albekezdés a) pontjában említett tilalom nem vonatkozik a diverzifikált kollektív befektetési konstrukciókban való részesedésekre, ideértve a kezelt alapokat, például a nyugdíjalapokat és az életbiztosításokat, feltéve, hogy az ilyen részesedések révén a hitelminősítő intézet részvényese vagy tagja nem kerül olyan helyzetbe, hogy jelentős befolyást gyakorolhasson e konstrukciók üzleti tevékenységére;

(2) Ez a cikk nem vonatkozik a hitelminősítő intézetek ugyanazon csoportjához tartozó más hitelminősítő intézetekbe történő befektetésekre.

6b. cikk

Hitelminősítő intézettel fenntartott szerződéses viszony maximális időtartama

(1) Amennyiben valamely hitelminősítő intézet újraértékpapírosítások hitelminősítésére köt szerződést, nem adhat ki hitelminősítést négy évnél tovább olyan új újraértékpapírosításokra, amelyeknek az alapul szolgáló eszközei ugyanattól a kezdeményezőtől származnak.

(2) Amennyiben egy hitelminősítő intézet újraértékpapírosítások hitelminősítésére köt szerződést, fel kell kérnie a kibocsátót, hogy:

a) határozza meg azon hitelminősítő intézetek számát, amelyek szerződéses viszonyban állnak olyan újraértékpapírosításokra vonatkozó hitelminősítések kibocsátására, amely újraértékpapírosítások alapul szolgáló eszközei ugyanattól a kezdeményezőtől származnak;

b) számolja ki az egyes hitelminősítő intézetek által minősített újraértékpapírosítások és a teljes forgalomban lévő minősített újraértékpapírosítások arányát, amelyeknek az alapul szolgáló eszközei ugyanattól az értékpapírosítást kezdeményezőtől származnak.

Ha legalább négy hitelminősítő intézet egyenként több mint 10-10 %-át minősíti a forgalomban lévő olyan újraértékpapírosításoknak, amelyeknek az alapul szolgáló eszközei ugyanattól a kezdeményezőtől származnak, akkor az (1) bekezdésben előírt korlátozások nem alkalmazandók.

A második albekezdésben foglalt kivétel legalább addig alkalmazandó, amíg a hitelminősítő intézet új szerződést nem köt olyan újraértékpapírosításokra vonatkozóan, amelyeknek az alapul szolgáló eszközei ugyanattól a kezdeményezőtől származnak. Amennyiben a második albekezdésben foglalt feltételek az új szerződés megkötésének időpontjában nem teljesülnek, akkor az (1) bekezdésben említett időszakot az új szerződés megkötésének napjától kell számítani.

(3) Az (1) bekezdés szerinti szerződés lejáratát követően a hitelminősítő intézet a lejárt szerződés időtartamának megfelelő ideig, de legfeljebb négy évig nem köthet új szerződést olyan újraértékpapírosítások hitelminősítésére, amelyeknek az alapul szolgáló eszközei ugyanattól az értékpapírosítást kezdeményezőtől származnak.

Az első albekezdés alkalmazandó a következőkre is:

a) a hitelminősítő intézetek ugyanazon csoportjához tartozó hitelminősítő intézet, amelyhez az (1) bekezdésben említett hitelminősítő intézet is tartozik;

b) az (1) bekezdésben említett hitelminősítő intézetben részesedéssel vagy tagsággal rendelkező hitelminősítő intézet;

c) azon hitelminősítő intézet, amelyben az (1) bekezdésben említett hitelminősítő intézet részesedéssel vagy tagsággal rendelkezik.

(4) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben egy újraértékpapírosítás hitelminősítését a szerződéses viszony (1) bekezdésben említett maximális időtartamának lejáta előtt adták ki, a hitelminősítő intézet kérelemre az újraértékpapírosítás futamideje alatt a továbbiakban is elvégezheti a monitoringját, és frissítheti a hitelminősítéseket.

(5) Ez a cikk nem alkalmazandó azokra a hitelminősítő intézetekre, amelyeknek csoportszinten 50-nél kevesebb alkalmazottja vesz részt a hitelminősítési tevékenységben, vagy amelyeknek a hitelminősítési tevékenységből származó éves forgalma csoportszinten nem éri el a 10 millió EUR-t.

(6) Amennyiben egy hitelminősítő intézet 2013. június 20. előtt újra-értékpapírosítások hitelminősítésére szerződés köt, úgy az (1) bekezdésben említett időszakot ettől a naptól kell számítani.”

9. A 7. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A hitelminősítések vagy minősítési kilátások elkészítésében részt vevő alkalmazottak, valamint a hitelminősítéseket vagy minősítési kilátásokat jóváhagyó személyek díjazása és teljesítményértékelése nem függhet a hitelminősítő intézetnek a minősített szervezetektől vagy az azokkal kapcsolatban álló harmadik felektől származó bevétele összegétől.”

10. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A hitelminősítő intézet megfelelő intézkedéseket fogad el, hajt végre és érvényesít annak biztosítására, hogy az általa kiadott hitelminősítések és minősítési kilátások a minősítési módszerei szempontjából lényeges, rendelkezésére álló valamennyi információ mélyreható elemzésén alapuljanak. Minden ahhoz szükséges intézkedést megtesz, hogy az általa egy hitelminősítés vagy minősítési kilátás kiadásához felhasznált információk megfelelő minőségűek legyenek, és megbízható forrásokból származzanak. A hitelminősítő intézet a hitelminősítések és minősítési kilátások kiadásakor kijelenti, hogy a minősítés a hitelminősítő intézet véleménye, és arra csak korlátozott mértékben lehet támaszkodni.

(2a) A hitelminősítésekben bekövetkező változásokat a hitelminősítő intézet által közzétett minősítési módszerek szerint kell kiadni.”

b) az (5) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az államadósság-minősítéseket legalább hathavonta felül kell vizsgálni.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az a hitelminősítő intézet, amely olyan jelentős módosításokat kíván végrehajtani meglévő hitelminősítési módszerein, modelljein vagy fő minősítési feltevésein, illetve ezek helyett újakat kíván bevezetni, amelyek hatást gyakorolhatnak a hitelminősítésre, köteles honlapján közzétenni a bevezetni kívánt jelentős módosításokat vagy a tervezett új minősítési módszereket, az azok alkalmazásának okait és hatásait bemutató részletes magyarázattal együtt, és fel kell kérnie az érdekelt feleket, hogy tegyék meg észrevételeiket, amire egy hónapos időszakot kell biztosítani.”;

d) a (6) bekezdés a következőképpen módosul:

i. A bevezető fordulat helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Amennyiben 14. cikk (3) bekezdésével összhangban módosulnak a hitelminősítési tevékenységek során alkalmazott minősítési módszerek, modellek vagy fő minősítési feltevések, a hitelminősítő intézetnek végre kell hajtania a következőket:”;

ii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„aa) haladéktalanul tájékoztatja az EÉPH-t, és honlapján közzéteszi a konzultáció eredményeit és az új minősítési módszereket azok részletes magyarázatával együtt, valamint alkalmazásuk időpontját;

ab) honlapján haladéktalanul közzéteszi az (5a) bekezdésben említett konzultációra adott válaszokat, kivéve azokban az esetekben, ahol a konzultáción válaszadó fél bizalmas kezelést kér.”;

e) A cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) Amennyiben a hitelminősítő intézet hibát fedez fel minősítési módszereiben vagy azok alkalmazásában, haladéktalanul:

a) tájékoztatja az EÉPH-t és minden érintett minősített szervezetet a hibáknak a minősítéseire gyakorolt hatására vonatkozó magyarázattal együtt, ideértve azt is, hogy szükséges-e a kiadott minősítések felülvizsgálata;

- b) közzéteszi e hibákat a honlapján, amennyiben valamely hiba hatással van a hitelminősítésére;
- c) kijavítja e hibákat a minősítési módszerekben; valamint
- d) alkalmazza a (6) bekezdés a), b) és c) pontjában említett intézkedéseket.”

11. A rendelet a következő cikkekkel egészül ki:

„8a. cikk

Az államadósságok minősítése

(1) Az államadósság-minősítések készítése során gondoskodni kell arról, hogy az adott tagállam egyedi sajátosságai is elemzésre kerüljenek. Tilos bejelenteni az országok egy adott csoportjának felülvizsgálatát, ha a felülvizsgálatot nem kísérik az egyes országjelentések. E jelentéseket nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

(2) Az I. melléklet D. szakasza I. részének 5. pontjában említett hitelminősítéseken és minősítési kilátásokon vagy a kísérő sajtóközleményeken vagy jelentéseken kívüli, az államadósság-minősítések potenciális változásaira vonatkozó nyilvános közlemények nem alapulhatnak a minősített szervezet által elérhető olyan információkon, amelyeket a minősített szervezet beleegyezése nélkül hoztak nyilvánosságra, kivéve, ha az információk általánosan hozzáférhető forrásokból rendelkezésre állnak, vagy ha nincsenek jogszerű indokai annak, hogy a minősített szervezet ne adja beleegyezését az információk nyilvánosságra hozatalához.

(3) Az I. melléklet D. szakasz III. része 3. pontjának megfelelően a hitelminősítő intézet – figyelembe véve a 8. cikk (5) bekezdésének második albekezdését – évente december végén honlapján közzéteszi és megküldi az EÉPH-nak a következő 12 hónapra vonatkozó naptárat, amelyben közli a nem kezdeményezett államadósság-minősítések és kapcsolódó minősítési kilátások közzétételének legfeljebb három időpontját, valamint a felkérésre végzett államadósság-minősítések és kapcsolódó minősítési kilátások közzétételének időpontjait. Ezeknek az időpontoknak péntekre kell esniük.

(4) Az államadósság-minősítések és kapcsolódó minősítési kilátások közzététele csak akkor térhet el a naptártól, ha ez ahhoz szükséges, hogy a hitelminősítő intézet tiszteletben tartsa a 8. cikk (2) bekezdésében, a 10. cikk (1) bekezdésében és a 11. cikk (1) bekezdésében foglalt

kötelezettségeit, és a közzétételt a bejelentett naptártól való eltérés indokairól szóló részletes magyarázatnak kell kísérnie.

8b. cikk

Strukturált pénzügyi eszközökről adott információk

(1) A strukturált pénzügyi eszközök Unióban bejegyzett kibocsátói, kezdeményezői és szponzorai a (4) bekezdésnek megfelelően az EÉPH által létrehozott honlapon közösen közzéteszik a strukturált pénzügyi eszköz alapul szolgáló eszközeinek hitelminőségéről és teljesítményéről, az értékpapírosítási tranzakció struktúrájáról, a cash flow-król, valamint az értékpapírosítási kitétséget támogató bármely biztosítékról szóló információt, továbbá minden olyan információt, amely a cash flow-kra és az alapul szolgáló eszközöket támogató biztosítékok értékére vonatkozó, átfogó és megalapozott stresszteszt elvégzéséhez szükséges.

(2) Az információk közzétételére vonatkozó (1) bekezdés szerinti kötelezettség nem terjedhet ki azokra az esetekre, amikor a közzététel az információs források bizalmosságának védelmét vagy a személyes adatok feldolgozását szabályozó nemzeti vagy uniós jogszabályokba ütköznék.

(3) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

- a) azok az információk, amelyeket az (1) bekezdésben említett személyeknek közzé kell tenniük az (1) bekezdésből eredő kötelezettségnek való megfelelés érdekében a (2) bekezdésnek megfelelően;
- b) az a) pontban említett információk frissítésének gyakorisága;
- c) az a) pontban említett információk standardizált közzétételi forma révén történő megjelenítési módja.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2014. június 21-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

(4) Az EÉPH a strukturált pénzügyi eszközökről szóló információk (1) bekezdés szerinti közzétételéhez weboldalt hoz létre.

8c. cikk

A strukturált pénzügyi eszközök kettős hitelminősítése

(1) Amennyiben egy kibocsátó vagy vele kapcsolatban álló harmadik fél valamely strukturált pénzügyi eszközzel hitelminősítést kér, legalább két hitelminősítő intézetet kell megbízni azzal, hogy egymástól függetlenül végezzék el a hitelminősítést.

(2) Az (1) bekezdésben említett kibocsátó vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél biztosítja, hogy a megbízott hitelminősítő intézetek megfeleljenek a következő feltételeknek:

- a) nem tartozhatnak ugyanazon hitelminősítő intézetekből álló csoporthoz;
- b) nem részvényesei vagy tagjai egyik más hitelminősítő intézetnek sem;
- c) nem jogosultak vagy nincs hatáskörük a többi hitelminősítő intézetben szavazati jog gyakorlására;
- d) nem jogosultak vagy nincs hatáskörük a többi hitelminősítő intézet igazgatótanácsi vagy felügyelőbizottsági tagjainak kinevezésére vagy elmozdítására;
- e) az igazgatótanácsuk vagy felügyelőbizottságuk egyik tagja sem tagja a többi hitelminősítő intézet igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának;
- f) nem gyakorol ellenőrzést vagy meghatározó befolyást egyik más hitelminősítő intézet felett sem, illetve nem rendelkezik ezek gyakorlására vonatkozó hatáskörrel.

8d. cikk

Több hitelminősítő intézet alkalmazása

(1) Amennyiben egy kibocsátó vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél legalább két hitelminősítő intézetet kíván megbízni ugyanazon kibocsátás vagy szervezet hitelminősítésével, a kibocsátó vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél megfontolja, hogy legalább az egyik megbízott hitelminősítő intézet olyan legyen, amelynek teljes piaci részesedése legfeljebb 10 %, és amelyet a kibocsátó vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél úgy értékelhet, hogy képes az adott kibocsátás vagy szervezet minősítésére, feltéve, hogy az EÉPH (2) bekezdésben említett listája alapján a szóban forgó kibocsátás vagy szervezet

minősítésére rendelkezésre áll hitelminősítő intézet. Írásban rögzíteni kell azt, ha a kibocsátó vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél nem bíz meg legalább egy olyan hitelminősítő intézetet, amelynek teljes piaci részesedése legfeljebb 10 %.

(2) A kibocsátó vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél (1) bekezdés szerinti értékelésének megkönynyítése érdekében az EÉPH honlapján évente közzéteszi a nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek jegyzékét, jelezve teljes piaci részesedésüket és a kiadott hitelminősítések típusait, amely jegyzéket a kibocsátó értékelésének kiinduló pontjaként használhat.

(3) E cikk alkalmazásában a teljes piaci részesedést a hitelminősítési tevékenységekből és a kiegészítő szolgáltatásokból csoportszinten generált éves forgalom alapján kell mérni.”

12. A 10. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A hitelminősítő intézet válogatás nélkül és megfelelő időben közzétesz minden hitelminősítést és minősítési kilátást, valamint a hitelminősítések megszüntetésére vonatkozó minden döntést. A hitelminősítés megszüntetésére vonatkozó döntés esetén a közzétett információknak teljes körűen tartalmaznia kell a döntés indokait.

Az első albekezdést az előfizetés útján terjesztett hitelminősítésekre is alkalmazni kell.

(2) A hitelminősítő intézeteknek gondoskodniuk kell arról, hogy a hitelminősítéseket és a minősítési kilátásokat az I. melléklet D. szakaszában meghatározott követelményeknek megfelelően adják ki és kezeljék, és kizárólag a hitelminősítéssel kapcsolatos tényeket adhatnak ki.

(2a) Amíg nem hozzák nyilvánosságra a hitelminősítést, a minősítési kilátásokat és a velük kapcsolatos információkat a 2003/6/EK irányelv értelmében vett bennfentes információknak kell tekinteni.

Az említett irányelv 6. cikkének (3) bekezdése alkalmazandó értelemszerűen a hitelminősítő intézményekre titoktartási, valamint azon kötelezettségük tekintetében, hogy listát kell vezetniük a hitelminősítéseikhez, a minősítési kilátásaikhoz vagy a velük kapcsolatos információkhoz a közzétételt megelőzően hozzáférő személyekről.

A hitelminősítésekről, minősítési kilátásokról vagy a velük kapcsolatos információkról a közzététel előtt tájékoztatott személyek jegyzékét azon személyekre kell korlátozni, akiket az egyes minősített szervezetek e célból megneveznek.”

13. A 10. cikk (5) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Amikor a hitelminősítő intézet nem kezdeményezett hitelminősítést ad ki, hitelminősítésében kiemelkedő módon, a minősítési kategóriára vonatkozóan egyértelműen megkülönböztethető, eltérő színkód alkalmazásával közli, hogy a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél részt vett-e a hitelminősítési folyamatban, és hogy a hitelminősítő intézet hozzáfért-e a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél számláihoz, vezetői és más releváns belső dokumentumaihoz.”

14. A 11. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A nyilvántartásba vett vagy hitelesített hitelminősítő intézetek az EÉPH által létrehozott központi adatbázisban elérhetővé teszik a korábbi teljesítményadatokkal – többek között a minősítések változásának gyakoriságával –, valamint a múltban kiadott hitelminősítésekkel és az azokra vonatkozó változásokkal kapcsolatos információkat. Az ilyen hitelminősítő intézetek az információkat az EÉPH által előírt szabványos formátumban az említett adatbázis rendelkezésére bocsátják. Az EÉPH az említett információt hozzáférhetővé teszi a nyilvánosság számára, és évente összefoglaló tájékoztatót tesz közzé a fontosabb fejleményekről.”

15. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„11a. cikk

Európai hitelminősítő platform

(1) A nyilvántartásba vett vagy hitelesített hitelminősítő intézeteknek hitelminősítés vagy minősítési kilátás kiadásakor információkat kell nyújtaniuk az EÉPH-nak a minősítésre vonatkozóan, többek között a minősített eszköz hitelminősítésére és minősítési kilátásaira, a hitelminősítés és a minősítési tevékenység típusára, valamint a közzététel napjára és időpontjára vonatkozóan.

(2) Az EÉPH-nak egy weboldalon közzé kell tennie a hozzá az (1) bekezdésnek megfelelően benyújtott egyéni hitelminősítéseket (»Európai Hitelminősítő Platform«).

A 11. cikk (2) bekezdésében említett központi adatbázist be kell építeni az európai hitelminősítő platformba.

(3) Ez a cikk nem alkalmazandó a befektetők számára kizárólag díj ellenében készített és kizárólag a befektetők számára nyilvánosságra hozott hitelminősítésekre vagy minősítési kilátásokra.”

16. A 14. cikk (3) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A második albekezdés sérelme nélkül a hitelminősítő intézetnek értesítenie kell az EÉPH-t a minősítési módszerek, modellek és fő minősítési feltevések tervezett jelentős módosításáról vagy a bevezetni kívánt új minősítési módszerekről, modellekről és fő minősítési feltevésekről, amikor a 8. cikk (5a) bekezdésével összhangban közzéteszi honlapján a javasolt módosításokat vagy a bevezetni kívánt új minősítési módszereket. A konzultációs időszak lejáta után a hitelminősítő intézetnek értesítenie kell az EÉPH-t a konzultáció eredményeként végrehajtott változtatásokról.”

17. A 18. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az EÉPH minden, a 16., a 17. vagy a 20. cikk szerinti határozatról tájékoztatja a Bizottságot, az EBH-t, az EBFH-t, a hatáskörrel rendelkező hatóságokat és a hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságokat.”

18. A 19. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az EÉPH e rendelettel és a (2) bekezdésben említett bizottsági rendelettel összhangban díjat számít fel a hitelminősítő intézeteknek. E díj teljes mértékben fedezi az EÉPH-nak a hitelminősítő intézetek nyilvántartásba vételéhez, hitelesítéséhez és felügyeletéhez, valamint ahhoz kapcsolódó szükséges kiadásait, hogy megtérítse a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál az e rendelet alapján végzett munka kapcsán – különösen a feladatok 30. cikkel összhangban történő átruházása következtében – esetlegesen felmerült költségeket.”

19. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető fordulat helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:”;

ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) az EÉPH által a folyamatos felügyelet céljából a nyilvántartásba vett és a hitelesített hitelminősítési intézetektől kért, a minősítési adatokra vonatkozó rendszeres jelentés tartalma és formátuma.”;

iii. a bekezdés az e) pont után a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2014. június 21-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4a) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

a) a 11a. cikk (1) bekezdésével összhangban a hitelminősítő intézetek által az EÉPH-nak közzeendő információ tartalma és bemutatásának módja, beleértve a struktúrát, a formátumot, valamint a jelentés-tétel módját és időzítését; valamint

b) az EÉPH általi folyamatos felügyelet céljából a hitelminősítő intézetek által beszedett díjakra vonatkozó rendszeres jelentés tartalma és formátuma.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2014. június 21-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

(4b) Az EÉPH jelentést készít a 11a. cikk (1) bekezdésével összhangban benyújtott hitelminősítések egy vagy több besorolásnak való megfeleltetésének a lehetőségéről, és 2015. június 21-ig benyújtja a Bizottsághoz e jelentést. A jelentésben értékelnie kell különösen az alábbiakat:

a) az egy vagy több besorolásnak való megfeleltetés lehetősége, valamint a megfeleltetés költsége és haszna;

b) hogyan lehet a minősítéseket egy vagy több besorolásnak megfeleltetni úgy, hogy közben ne

torzuljanak a hitelminősítések, figyelembe véve a különböző minősítési módszereket;

c) a megfeleltetéseknek a 21. cikk (4a) bekezdésének a) és b) pontjával kapcsolatban eddig kidolgozott szabályozástechnikai standardokra gyakorolt esetleges hatásai.

Az EÉPH konzultál az EBH-val és az EBFH-val az első albekezdés a) és b) pontjai tekintetében.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az EÉPH éves jelentést készít e rendelet alkalmazásáról. E jelentésben értékeli, hogy az e rendelet alapján nyilvántartott hitelminősítő intézetek hogyan hajtják végre az I. melléklet rendelkezéseit, valamint értékeli a 4. cikk (3) bekezdésében említett befogadási mechanizmus alkalmazását is.”

20. A 22a. cikk címe helyébe a következő szöveg lép:

„A módszertani követelményeknek való megfelelés vizsgálata”

21. A 25a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25a. cikk

„A 4. cikk (1) bekezdésének, valamint az 5a., 8b., 8c. és 8d. cikknek a felügyeletéért és végrehajtásáért felelős, hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságok.

A hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságok a vonatkozó ágazati jogszabályokkal összhangban felelnek a 4. cikk (1) bekezdésének, valamint az 5a., 8b., 8c. és 8d. cikknek a felügyeletéért és végrehajtásáért.”

22. A szöveg az alábbi címmel egészül ki:

„III. CÍM

A HITELMINŐSÍTŐ INTÉZETEK POLGÁRI JOGI FELELŐSÉGE

35a. cikk

Polgári jogi felelősség

(1) Amennyiben valamely hitelminősítő intézet szándékosan vagy súlyos gondatlanságból elkövette a III. mellékletben felsorolt jogsértések valamelyikét, hatást gyakorolva ezzel egy hitelminősítésre, a befektető vagy kibocsátó kártérítést követelhet a hitelminősítő intézettől a jogsértés következtében neki okozott kárért.

A befektető kártérítést igényelhet e cikk értelmében, ha megállapítja, hogy ésszerűen, az 5a. cikk (1) bekezdésével összhangban vagy más módon kellő gondossággal eljárva hagyatkozott a hitelminősítésre, amikor a minősített pénzügyi eszközbe való befektetéséről, annak tulajdonlásáról vagy eladásáról döntött.

A kibocsátó kártérítést igényelhet e cikk értelmében, ha megállapítja, hogy az adott hitelminősítés rá vagy pénzügyi eszközére vonatkozik, és a jogsértést nem a kibocsátó által a hitelminősítő intézet számára közvetlenül vagy nyilvánosan hozzáférhető információ révén nyújtott félrevezető és pontatlan tájékoztatás okozta.

(2) A befektető vagy a kibocsátó felel azért, hogy pontos és részletes tájékoztatást közöljön arról, hogy a hitelminősítő intézet megsértette ezt a rendeletet, és hogy a jogsértés hatással volt a kiadott hitelminősítésekre.

Az illetékes nemzeti bíróság vizsgálja meg, hogy mi számít pontos és részletes tájékoztatásnak, figyelembe véve, hogy lehetséges, hogy a befektetőnek vagy a kibocsátónak nincs hozzáférése a kizárólag a hitelminősítő intézet által elérhető információhoz.

(3) A hitelminősítő intézetek (1) bekezdésben említett polgári jogi felelőssége előzetesen csak akkor korlátozható, ha e korlátozás:

a) ésszerű és arányos; és

b) a (4) bekezdéssel összhangban az alkalmazandó nemzeti jog által megengedett.

Az első albekezdésben meghatározott feltételeknek nem megfelelő korlátozás és a polgári jogi felelősség kizárása nem bír joghatással.

(4) Az olyan kifejezések, mint a »kár«, a »szándékosság«, a »súlyos gondatlanság«, a »hitelminősítésekre való ésszerű hagyatkozás«, a »kellő gondosság«, a »hatás«, valamint az »ésszerű« és az »arányos«, amelyeket e cikk említ, fogalmát ugyanakkor nem határozza meg, a nemzetközi magánjog vonatkozó szabályai által meghatározott, alkalmazandó nemzeti joggal összhangban értelmezendők és alkalmazandók. A hitelminősítő intézet polgári jogi felelősségével összefüggő, e rendelet által nem szabályozott kérdésekre a nemzetközi magánjog vonatkozó szabályai által meghatározott, alkalmazandó nemzeti jog az irányadó. A befektető vagy a kibocsátó polgári jogi felelősség megállapítására irányuló kérelmének elbírálására illetékes bíróság kijelölése a nemzetközi magánjog irányadó szabályai alapján történik.

(5) Ez a cikk nem zárja ki, hogy az érintett a nemzeti joggal összhangban további polgári jogi kártérítési igényrel lépjen fel.

(6) Az e cikkben meghatározott jogorvoslathoz fűződő jog nem akadályozza az EÉPH-t a 36a. cikkben foglalt hatáskörének teljes körű gyakorlásában.”

23. A 36a. cikk (2) bekezdésének első albekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) és b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a III. melléklet I. szakaszának 1–5., 11–15., 19., 20., 23., 26a–26d., 28., 30., 32., 33., 35., 41., 43., 50., 51. és 55–62. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 500 000 EUR, de legfeljebb 750 000 EUR;

b) a III. melléklet I. szakaszának 6., 7., 8., 16., 17., 18., 21., 22., 22a., 24., 25., 27., 29., 31., 34., 37–40., 42., 42a., 42b., 45–49a., 52., 53. és 54. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 300 000 EUR, de legfeljebb 450 000 EUR;”;

b) a d) és e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) a III. melléklet II. szakaszának 1., 6., 7., 8. és 9. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 50 000 EUR, de legfeljebb 150 000 EUR;

e) a III. melléklet II. szakaszának 2., 3a–5. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 25 000 EUR, de legfeljebb 75 000 EUR;”;

c) a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) a III. melléklet I. szakaszának 20a. pontjában, III. melléklet III. szakaszának 4–4c., 6., 8. és 10. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 90 000 EUR, de legfeljebb 200 000 EUR;”;

24. A 39. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és (3) bekezdést el kell hagyni;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A Bizottság az EÉPH szakmai tanácsát követően felülvizsgálja a strukturált pénzügyi eszközök hitelminősítési piacán kialakult helyzetet, különösen az újra-értékpapírosítás hitelminősítési piacát. A vizsgálatot követően a Bizottság 2016. július 1-jéig – szükség esetén jogalkotási javaslat kíséretében – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli különösen az alábbiakat:

a) elegendő választási lehetőség áll-e rendelkezésre a 6b. és 8c. cikkben rögzített követelményeknek való megfeleléshez;

b) helyénvaló-e lerövidíteni vagy meghosszabbítani a 6b. cikk (1) bekezdésében említett szerződéses viszony időtartamát, illetve azt a minimális időszakot, amelynek elteltével a hitelminősítő intézet ismét szerződést köthet egy kibocsátóval vagy azzal kapcsolatban álló harmadik féllel a 6b. cikk (3) bekezdésében említett újra-értékpapírosításra vonatkozó hitelminősítések kiadására;

- c) helyénvaló-e módosítani a 6b. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett mentességet.

(5) A Bizottság az EÉPH szakmai tanácsát követően 2016. január 1-jéig megvizsgálja a hitelminősítési piacon fennálló helyzetet. A vizsgálatot követően a Bizottság – szükség esetén jogalkotási javaslat kíséretében – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli különösen az alábbiakat:

- a) szükséges-e a 8b. cikkben említett kötelezettségek hatályának kiterjesztése más pénzügyi hiteltermékekre;
- b) a 6., 6a. és 7. cikkben említett követelmények megfelelően csökkentették-e az összeférhetetlenségeket;
- c) ki kell-e bővíteni a 6b. cikkben említett rotációs mechanizmus hatályát más eszközosztályokra, és helyénvaló-e különböző hosszúságú időszakokat alkalmazni a különböző eszközosztályok esetében;
- d) megfelelőek-e a létező és alternatív javadalmazási modellek;
- e) szükség van-e más intézkedésekre a hitelminősítési piacon fennálló verseny elősegítéséhez;
- f) megfelelőek-e a hitelminősítési piacon a versenyt segítő további kezdeményezések az ágazat struktúrájának alakulása szempontjából;
- g) szükséges-e javaslatot tenni a hitelminősítésekre való túlzott hagyatkozást kezelő intézkedésekre;
- h) a piaci koncentráció szintjét, a magas koncentrációból eredő kockázatokat, valamint a pénzügyi szektor általános stabilitására gyakorolt hatást.”;

(6) A Bizottságnak legalább évente tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet és a Tanácsot a jelentéstételi időszakban elfogadott, az 5. cikk (6) bekezdésében említett új egyenértékűségi határozatokról.”

25. A 39a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„39a. cikk

Az EÉPH személyzete és erőforrásai

Az EÉPH 2014. június 21-ig értékeli az e rendelet értelmében rá háruló hatáskörökből és feladatokból eredő személyzeti és erőforrásigényeit, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.”

26. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„39b. cikk

Jelentéstételi kötelezettségek

(1) A Bizottság 2015. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak:

- a) a hitelminősítésre utaló azon rendelkezések törlése érdekében tett lépésekről, amelyek az azokra való kizárólagos vagy automatikus hagyatkozást váltanak vagy válhatnak ki; és
- b) az alternatív eszközökről, amelyek lehetővé teszik a befektetők számára, hogy a kibocsátókra és a pénzügyi eszközökre vonatkozóan elvégezzék saját hitelkockázati értékelésüket,

azzal a céllal, hogy 2020. január 1-jéig a hitelminősítések szabályozási célú használatát vagy kiadását előíró valamennyi rendelkezést töröljék, amennyiben a hitelkockázat-értékelés megfelelő alternatívái azonosításra és végrehajtásra kerülnek. Az EÉPH e bekezdés keretében szakmai tanácsot nyújt a Bizottság számára.

(2) A Bizottság, tekintetbe véve a piac helyzetét, 2014. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az államadósságra vonatkozó európai hitelképességi vizsgálat alakulásának megfelelő voltáról.

Az első albekezdésben említett jelentés megállapításait és a piac helyzetét figyelembe véve a Bizottság 2016. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tagállamok államadósságának hitelképességét vizsgáló európai hitelminősítő intézet és/vagy az összes többi hitelminősítést vizsgáló európai hitelminősítő alapítvány támogatásának helyénvalóságáról és megvalósíthatóságáról.

(3) A Bizottság 2013. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a kisebb hitelminősítő intézetek hálózatának a piaci verseny növelését szolgáló megvalósíthatóságáról. A jelentésben értékeli a pénzügyi és nem pénzügyi támogatás biztosításának lehetőségét az ilyen hálózat létrehozásához, figyelembe véve a potenciális összeférhetlenséget, amely az ilyen közfinanszírozásnál felmerülhet. A fenti jelentés tükrében és az EÉPH szakmai tanácsát követve a Bizottság új értékelést végezhet és javaslatot tehet a 8d. cikk módosítására.”

27. Az I. melléklet e rendelet I. mellékletének megfelelően módosul.

28. A III. melléklet e rendelet II. mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az első bekezdés ellenére:

1. e rendelet 1. cikke 7. pontjának a) alpontja, 9. és 10. pontja, az 1060/2009/EK rendelet 8d. cikkének vonatkozásában 11. pontja, valamint 12. és 27. pontja 2018. június 1-jétől alkalmazandó az alábbi rendelkezésekben említett értékelés céljából:

a) az 1060/2009/EK rendelet 4. cikke (3) bekezdésének b) pontjában meghatározott, arra vonatkozó értékelés, hogy a harmadik országbeli követelmények legalább olyan szigorúak-e, mint az említett pontban meghatározott követelmények; valamint

b) az 1060/2009/EK rendelet 5. cikke (6) bekezdése második albekezdésének b) pontjában meghatározott, arra vonatkozó értékelés, hogy a harmadik országbeli hitelminősítő intézetekre vonatkoznak-e olyan jogilag kötelező érvényű szabályok, amelyek egyenértékűek az említett pontban meghatározott előírásokkal;

2. e rendelet 1. cikkének 8. pontja az 1060/2009/EK rendelet 6a. cikke (1) bekezdésének a) pontja vonatkozásában 2014. június 21-től alkalmazandó valamely hitelminősítő intézet azon részvényesei vagy tagjai vonatkozásában, akik 2011. november 15-én több hitelminősítő intézet tőkéjének birtokolták legalább 5 %-át;

3. Az 1. cikk 15. pontját 2015. június 21-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. május 21-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
L. CREIGHTON

I. MELLÉKLET

Az 1060/2009/EK rendelet I. melléklete a következőképpen módosul:

1. A B. szakasz a következőképpen módosul:

a) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. A hitelminősítő intézetnek fel kell tárnia, ki kell küszöbölnie vagy kezelnie kell, továbbá egyértelműen és jól láthatóan fel kell hívnia a figyelmet azokra a tényleges vagy lehetséges összeférhetetlenségekre, amelyek befolyásolhatják a hitelminősítő elemzők, alkalmazottak és azon más természetes személyek elemzéseit és véleményeit, akiknek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, és akik közvetlenül részt vesznek a hitelminősítési tevékenységekben, valamint a hitelminősítéseket és minősítési kilátásokat jóváhagyó személyek elemzéseit és véleményeit.”;

b) a 3. pont a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„3. A hitelminősítő intézet az alábbi esetek egyikében sem ad ki hitelminősítést vagy minősítési kilátást, illetve meglévő hitelminősítés vagy minősítési kilátás esetén haladéktalanul nyilvánosan jelzi, hogy a hitelminősítés vagy minősítési kilátás befolyásolt lehet.”;

ii. az a) pont után a szöveg következő ponttal egészül ki:

„aa) a valamely hitelminősítő intézetben a tőke vagy a szavazati jogok legalább 10 %-át birtokló, vagy a hitelminősítő intézet üzleti tevékenységére más módon jelentős befolyást gyakorolni képes részvényes vagy tag a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél tőkéjének vagy szavazati jogainak legalább 10 %-át birtokolja, vagy tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik e minősített szervezetben vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félben – kivéve a diverzifikált kollektív befektetési konstrukciókban és a kezelt alapokban, például a nyugdíjalapokban és az életbiztosításban való részesedéseket, amelyek révén nem kerül olyan helyzetbe, hogy jelentős befolyást gyakorolhasson a befektetési konstrukció üzleti tevékenységére.”;

iii. a b) pont után a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ba) a hitelminősítés olyan minősített szervezetre vagy azzal kapcsolatban álló harmadik félre vonatkozóan került kiadásra, amely a hitelminősítő intézet tőkéjének vagy szavazati jogainak legalább 10 %-át birtokolja.”;

iv. a c) pont után a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ca) a valamely hitelminősítő intézetben a tőke vagy a szavazati jogok legalább 10 %-át birtokló, vagy a hitelminősítő intézet üzleti tevékenységére más módon jelentős befolyást gyakorolni képes részvényes vagy tag a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagja.”;

v. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A hitelminősítés során azt is késlekedés nélkül meg kell állapítani, hogy indokolt-e újraminősítést végezni, illetve a hitelminősítést vagy a minősítési kilátást visszavonni.”;

c) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„3a. A hitelminősítő intézetnek közölnie kell, ha az alábbiak valamelyike esetlegesen befolyásol egy meglévő hitelminősítést vagy minősítési kilátást:

a) a hitelminősítő intézetben a tőke vagy a szavazati jogok legalább 5 %-át birtokló, vagy a hitelminősítő intézet üzleti tevékenységére más módon jelentős befolyást gyakorolni képes részvényes vagy tag legalább 5 %-ban birtokolja a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél tőkéjét vagy szavazati jogát, vagy bármilyen tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik e minősített szervezetben vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félben. Nem tartoznak ide a diverzifikált kollektív befektetési konstrukciókban és a kezelt alapokban, például a nyugdíjalapokban és az életbiztosításban való részesedések, amelyek révén a részvényes vagy tag nem kerül olyan helyzetbe, hogy jelentős befolyást gyakorolhasson a konstrukció üzleti tevékenységére;

- b) a hitelminősítő intézetben a tőke vagy a szavazati jogok legalább 5 %-át birtokló, vagy a hitelminősítő intézet üzleti tevékenységére más módon jelentős befolyást gyakorolni képes részvényes vagy tag a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagja.
- 3b. Feltéve, hogy a hitelminősítő intézet ismeri vagy ismernie kell az információt, a 3. pont aa), ba) és ca) pontjában és a 3a. pontban foglalt kötelezettségek érvényesek az alábbiakra is:
- a) a 2004/109/EK irányelv 10. cikkének hatálya alá tartozó közvetett részvényesek; valamint
- b) olyan vállalatok, amelyek ellenőrzik a hitelminősítő intézetet vagy közvetve vagy közvetlenül meghatározó befolyást gyakorolnak a hitelminősítő intézetre, és amelyek a 2004/109/EK irányelv 10. cikkének hatálya alá tartoznak.
- 3c. A hitelminősítő intézet biztosítja, hogy a hitelminősítési és kiegészítő szolgáltatások nyújtásáért ügyfeleinek felszámított díjak megkülönböztetéstől mentesek és a tényleges költségeken alapulnak. A hitelminősítési szolgáltatásokért felszámított díjak nem függhetnek a hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítés szintjétől vagy az elvégzett munka bármely más eredményétől.”;
- d) a 4. pontban az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „4. Sem a hitelminősítő intézet, sem pedig a hitelminősítő intézetben közvetve vagy közvetlenül a tőke vagy a szavazati jogok legalább 5 %-át birtokló, vagy a hitelminősítő intézet üzleti tevékenységére más módon jelentős befolyást gyakorolni képes személy nem nyújthat konzultációs vagy tanácsadói szolgáltatásokat a minősített szervezetnek vagy azzal kapcsolatban álló harmadik félnek a minősített szervezet vagy a kapcsolatban álló harmadik fél vállalati vagy jogi struktúrájára, eszközeire, kötelezettségeire vagy tevékenységeire vonatkozóan.”;
- e) a 7. pont a) következőképpen módosul:
- i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „a) minden hitelminősítési és minősítési kilátásra vonatkozó döntés esetében a hitelminősítés, illetve a minősítési kilátás megállapításában részt vevő hitelminősítő elemző személyazonossága, a hitelminősítést, illetve a minősítési kilátást jóváhagyó személyek személyazonossága, annak részletei, hogy a hitelminősítés kezdeményezett volt-e vagy nem, valamint a hitelminősítési cselekmény dátuma;”
- ii. a d) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „d) a hitelminősítő intézet által a hitelminősítések és a minősítési kilátások meghatározására használt eljárások és minősítési módszerek nyilvántartása;”
- iii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „e) a belső nyilvántartás és iratok, beleértve a nem nyilvános információkat és munkadokumentumokat, amelyeket bármely meghozandó hitelminősítési, illetve minősítési kilátásra vonatkozó döntés alapjaként használnak fel;”
2. A C. szakasz a) következőképpen módosul:
- a) A 2. pont bevezető fordulata helyébe a következő szöveg lép:
- „2. Az 1. pontban említett személy egy adott minősített szervezet hitelminősítésének vagy minősítési kilátásának meghatározásában nem vehet részt és azt egyéb módon nem befolyásolhatja, ha ez a személy;”;
- b) a 3. pont b) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „b) a minősített szervezeten vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félén kívül ne hozzák mások tudomására a hitelminősítő intézet hitelminősítéseivel, jövőbeli esetleges hitelminősítéseivel vagy minősítési kilátásaival kapcsolatos információkat;”

c) a 7. pont helyébe a következő szöveg lép:

„7. Az 1. pontban említett személyek a hitelminősítés vagy minősítési kilátás kiadását követő hat hónapon belül nem tölthetnek be vezetői kulcspozíciót a minősített szervezetnél vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félnél.”;

d) a 8. pont helyébe a következő szöveg lép:

„8. A 7. cikk (4) bekezdése alkalmazásában:

a) a hitelminősítő intézetek biztosítják, hogy a vezető hitelminősítő elemzők ne vegyenek részt négy évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak;

b) a valamely kibocsátó vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél által megbízottakon kívüli hitelminősítő intézetek, valamint minden, államadósság-minősítést kibocsátó hitelminősítő intézet biztosítja, hogy:

i. a hitelminősítő elemzők ne vegyenek részt öt évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak;

ii. a hitelminősítést jóváhagyó személyek ne vegyenek részt hét évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett személyek az említett pontokban meghatározott időtartamok lejártát követő két évig nem vehetnek részt az e pontokban említett minősített szervezetnek vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik feleknek nyújtott hitelminősítési tevékenységekben.”

3. A D. szakasz címének helyébe a következő szöveg lép:

„A hitelminősítések és minősítési kilátások bemutatására vonatkozó szabályok”.

4. A D. szakasz I. része a következőképpen módosul:

a) a 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. A hitelminősítő intézet biztosítja, hogy a hitelminősítés és a minősítési kilátás egyértelműen és jól láthatóan feltüntesse az adott hitelminősítési tevékenység azon vezető hitelminősítő elemzőjének a nevét és beosztását, aki elsődlegesen felelt a hitelminősítés kidolgozásáért, valamint a hitelminősítés, illetve a minősítési kilátás jóváhagyásáért elsődlegesen felelős személy nevét és beosztását.”;

b) a 2. pont a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a hitelminősítés vagy minősítési kilátás elkészítéséhez felhasznált minden alapvetően lényeges forrást feltüntetnek, ideértve a minősített szervezetet vagy adott esetben az azzal kapcsolatban álló harmadik felet is, annak megjelölésével együtt, hogy a hitelminősítést vagy minősítési kilátást közzölték-e az adott minősített szervezettel vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik féllel, és módosították-e a közzélést követően, mielőtt annak kiadására sor került;”

ii. a d) és e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) a hitelminősítés terjesztés céljából, első alkalommal történő kiadásának dátumát és utolsó frissítésének dátumát (beleértve az esetleges minősítési kilátásokat is) világosan és jól láthatóan feltüntessék;

e) tájékoztatást nyújt arról, hogy a hitelminősítés újonnan kibocsátott pénzügyi eszközök értékelésére vonatkozik-e, és hogy a hitelminősítő intézet a pénzügyi eszközt első alkalommal értékeli-e; valamint

f) a minősítési kilátások esetében feltüntetésre kerül az az időhorizont, amelyen belül a hitelminősítés változása várható.

A hitelminősítő intézeteknek hitelminősítések vagy minősítési kilátások közzétételekor hivatkozniuk kell az EÉPH által a 11. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal összhangban valamely központi adatbázisban nyilvánosságra hozott korábbi hibaarányokra, egyúttal magyarázatot kell fűzniük az említett hibaarányok jelentésére vonatkozóan.”;

c) a szöveg következő ponttal egészül ki:

„2a. A hitelminősítő intézet iránymutatást fűz a minősítési módszerek, modellek és fő minősítési feltevések közzétételéhez, amely magyarázatot ad a hitelminősítés során alkalmazott modelleket és minősítési módszereket körülvevő feltevésekre, paraméterekre, korlátokra és bizonytalanságokra, ideértve a hitelminősítő intézet által a hitelminősítés megállapítása során végrehajtott stresszhelyzet-szimulációkat, az általa elvégzett vagy alapul vett cash-flow elemzésekre vonatkozó hitelminősítési információkat, és adott esetben a hitelminősítésben várható változásra való utalást. Ennek az iránymutatásnak egyértelműnek és könnyen érthetőnek kell lennie.”;

d) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. A hitelminősítő intézet a hitelminősítés, illetve a minősítési kilátás közzétételét legalább egy teljes munkanappal megelőzően, a minősített szervezetnél rendszeresített munkaidőben tájékoztatja a minősített szervezetet. E tájékoztatásnak ki kell terjednie a hitelminősítés, illetve a minősítési kilátás alapjául szolgáló fő megfontolásokra, lehetőséget biztosítva ezáltal a minősített szervezetnek arra, hogy felhívja a hitelminősítő intézet figyelmét az esetleges ténybeli hibákra.”;

e) a 4. pont első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„4. A hitelminősítő intézetnek a hitelminősítések, illetve minősítési kilátások közzétételekor világosan és jól láthatóan fel kell tüntetnie a hitelminősítés vagy minősítési kilátás jellemzőit vagy korlátait. A hitelminősítő intézetnek a hitelminősítések, illetve minősítési kilátások közzétételekor különösen azt kell jól láthatóan jeleznie, hogy a minősített szervezetről rendelkezésre álló információk minőségét kielégítőnek találja-e, és hogy milyen mértékben ellenőrizte a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél által rendelkezésre bocsátott információkat. Ha a hitelminősítés vagy minősítési kilátás olyan szervezetre vagy pénzügyi eszközre vonatkozik, amelyről korlátozottan állnak rendelkezésre korábbi adatok, a hitelminősítő intézet e korlátokat jól látható helyen egyértelműen jelzi.”;

f) az 5. pont első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„5. A hitelminősítés vagy minősítési kilátás megjelentetésekor a hitelminősítő intézet sajtóközleményeiben vagy jelentéseiben bemutatja a hitelminősítés alapjául szolgáló fő tényezőket.”;

g) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„6. A hitelminősítő intézet minden szervezet vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vonatkozásában folyamatosan közlésezi a kezdeti vizsgálat vagy előzetes minősítés céljából a részére benyújtott információkat, valamint értesíti ezekről az EÉPH-t. E közzétételt attól függetlenül el kell végezni, hogy a kibocsátó végleges minősítésre szerződött-e a hitelminősítő intézettel.”

5. A D. szakasz II. részének 3. és 4. pontját el kell hagyni.

6. A D. szakasz a következő résszel egészül ki:

„III. Az államadósság-minősítésekkel kapcsolatos további követelmények

1. A hitelminősítő intézet államadósság-minősítés vagy ahhoz kapcsolódó minősítési kilátás kibocsátásakor azzal egyidőben részletes kutatási jelentést bocsát rendelkezésre, amelyben kifejti minden, a minősítés, illetve minősítési kilátás meghatározása során figyelembe vett feltevést, paramétert, korlátot, bizonytalanságot és bármely egyéb információt. Ennek a jelentésnek nyilvánosan elérhetőnek, egyértelműnek és könnyen érthetőnek kell lennie.

2. A korábbi államadósság-minősítéshez vagy kapcsolódó minősítési kilátáshoz képest bekövetkező változást kísérő, nyilvánosan elérhető kutatási jelentésnek a következőket kell tartalmaznia:

a) a mennyiségi feltevésekben bekövetkező, a minősítés változását indokoló változásoknak és azok relatív súlyának részletes értékelése. A részletes értékelés a következők leírását tartalmazza: egy főre jutó jövedelem, GDP növekedési ráta, infláció, költségvetési egyensúly, külső egyenleg, külsőadósság-állomány, egy gazdaságfejlesztési mutató, egy nemteljesítési mutató és minden egyéb releváns, figyelembe vett tényező. Mindezt az egyes tényezők relatív súlyával kell kiegészíteni;

b) a minőségi feltevésekben bekövetkező, a minősítés változását indokoló változásoknak és azok relatív súlyának részletes értékelése;

c) a minősítés változásához kapcsolódó kockázatok, korlátok és bizonytalanságok részletes leírása; valamint

d) a minősítés módosításáról határozó hitelminősítő bizottság üléseiről készült jegyzőkönyvek összefoglalója.

3. Az I. melléklet D. szakasza I. részének 3. pontja sérelme nélkül az államadósság-minősítéseket és kapcsolódó minősítési kilátásokat a hitelminősítő intézet a 8a. cikkben foglaltakkal összhangban, csak a szabályozott piacok zárását követően és nyitásuk előtt legalább egy órával teheti közzé.
4. Az I. melléklet D. szakasza I. része 5. pontjának sérelme nélkül, amelynek megfelelően a hitelminősítő intézetnek a hitelminősítés bejelentésekor sajtóközleményében vagy jelentéseiben magyarázatot kell fűznie azokhoz a kulcstényezőkhez, amelyek alátámasztják a hitelminősítést, továbbá noha a nemzeti politikák a minősítést megalapozó tényezőként szolgálhatnak, a minősített szervezetek, köztük államok vagy államok regionális vagy helyi hatóságai számára kiadott politikai ajánlások, előírások vagy útmutatók nem képezhetik az államadósság-minősítések vagy minősítési kilátások részét.”;
7. Az E. szakasz I. részében a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:
- „3. a hitelminősítő intézetnek a hitelminősítések nyilvánosságra hozatalára és az egyéb kapcsolódó közlésekre, ideértve a minősítési kilátásokat is, vonatkozó politikája”;
8. Az E. szakasz II. része 2. pontjának első albekezdésében az a) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „a) az egyes ügyfeleknek az egyedi hitelminősítési és esetleges kiegészítő szolgáltatásokért felszámított díjak listája;
- aa) árképzése, beleértve a különböző eszközosztályok hitelminősítése esetében alkalmazott díjstruktúrát és árazási kritériumokat”;
9. Az E. szakasz III. része a következőképpen módosul:
- a) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:
- „3. az új hitelminősítésekhez, a hitelminősítések felülvizsgálatához, a módszerek vagy modellek értékeléséhez rendelt munkatársakra és a felső vezetésre, valamint a különböző eszközosztályokhoz (vállalati – strukturált pénzügyi eszközök – államadósság) kapcsolódó minősítési tevékenységekhez rendelt munkatársakra vonatkozó statisztikák”;
- b) a 7. pont helyébe a következő szöveg lép:
- „7. pénzügyi információk a hitelminősítő intézet bevételéről – beleértve a teljes forgalmat is – a hitelminősítési szolgáltatásokból és a kiegészítő szolgáltatásokból származó díjak szerinti bontásban, az egyes tevékenységek átfogó ismertetésével, ideértve a hitelminősítési szolgáltatásokat igénybe vevő ügyfeleknek nyújtott kiegészítő szolgáltatásokból származó bevételeket, valamint a különböző eszközosztályok hitelminősítéséhez rendelt díjakat. A teljes forgalomra vonatkozó információknak tartalmaznia kell a forgalom Unión belül generált bevétel és világszerte generált bevétel szerinti, földrajzi megosztását is”;
-

II. MELLÉKLET

Az 1060/2009/EK rendelet III. melléklete a következőképpen módosul:

1. Az I. szakasz a következőképpen módosul:

a) a 19–22. pont helyébe a következő szöveg lép:

- „19. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakaszának 1. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem tárja fel, nem küszöböli ki vagy nem kezeli, továbbá nem jelzi egyértelműen és jól láthatóan azokat a tényleges vagy lehetséges összeférhetlenségeket, amelyek befolyásolhatják a hitelminősítő elemzők, alkalmazottak és azon más természetes személyek elemzéseit vagy véleményeit, akiknek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, és akik a hitelminősítési tevékenységben közvetlenül részt vesznek, vagy jóváhagyják a hitelminősítéseket és a minősítési kilátásokat.
20. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 3. pontjának első bekezdésével összefüggésben azáltal, ha az említett pont első bekezdésében meghatározott valamely körülmény fennállása esetén hitelminősítést vagy minősítési kilátást ad ki, illetve ha meglévő hitelminősítés vagy minősítési kilátás esetén nem teszi közzé haladéktalanul, hogy az említett körülmények befolyásolhatják a hitelminősítést, illetve minősítési kilátást.
- 20a. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakaszának 3a. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem teszi közzé, hogy az adott meglévő hitelminősítés vagy minősítési kilátást az említett pont a) és b) alpontjában említett körülmények befolyásolhatják.
21. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 3. pontjának második bekezdésével összefüggésben azáltal, ha nem állapítja meg késlekedés nélkül, hogy indokolt-e ismételt értékelést végrehajtani, illetve a meglévő hitelminősítést vagy minősítési kilátást visszavonni.
22. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 4. pontjának első bekezdésével összefüggésben azáltal, ha olyan szervezet hitelminősítését végzi, amely esetében maga a hitelminősítő intézet, vagy a hitelminősítő intézetben közvetve vagy közvetlenül a tőke vagy a szavazati jogok legalább 5 %-át birtokló, vagy a hitelminősítő intézet üzleti tevékenységére más módon jelentős befolyást gyakorolni képes személy konzultációs vagy tanácsadói szolgáltatásokat nyújt a minősített szervezetnek, vagy egy azzal kapcsolatban álló harmadik félnek a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél vállalati vagy jogi struktúrájára, eszközeire, kötelezettségeire vagy tevékenységeire vonatkozóan.”;

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

- „22a. A hitelminősítő intézet megsérti a 6a. cikk (1) bekezdését, ha a hitelminősítő intézet, vagy az afelett ellenőrzést vagy meghatározó befolyást gyakorló társaság tőkéjének vagy szavazati jogainak legalább 5 %-át birtokló valamely részvényese vagy tagja az említett bekezdés a)–e) pontjaiban szereplő valamely tilalmat megsérti, kivéve az a) pontban szereplő tilalmat diverzifikált kollektív befektetési konstrukciókban való részesedések tekintetében, ideértve a kezelt alapokat, például a nyugdíjalapokat és az életbiztosításokat, feltéve, hogy az ilyen részesedések révén a hitelminősítő intézet részvényese vagy tagja nem kerül olyan helyzetbe, hogy jelentős befolyást gyakorolhasson e konstrukciók üzleti tevékenységére.”;

c) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„26a. Az a hitelminősítő intézet, amely újra-értékpapírosításra vonatkozó hitelminősítés kiadásáról szerződést kötött, megsérti a 6b. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy négy évet meghaladó időszakon keresztül hitelminősítést ad ki olyan új újra-értékpapírosításokról, amelyeknek az alapul szolgáló eszközei ugyanattól az értékpapírosítást kezdeményezőtől származnak.

26b. Az a hitelminősítő intézet, amely szerződést kötött újra-értékpapírosításokra vonatkozó hitelminősítés kiadásáról, megsérti a 6b. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy a 6b. cikk (1) és (2) bekezdésében említett szerződés lejártát követően a lejárt szerződés időtartamának megfelelő időre, de legfeljebb négy évre új szerződést köt olyan újra-értékpapírosításokra vonatkozó hitelminősítés kiadásáról, amelyek alapul szolgáló eszközei ugyanattól az értékpapírosítást kezdeményezőtől származnak.”;

d) a 33. pont helyébe a következő szöveg lép:

„33. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (3) bekezdését az I. melléklet C. szakaszának 2. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy az említett szakasz 1. pontjában említett személyek az említett szakasz 2. pontjában meghatározott feltételek esetén ne vehessenek részt egy adott hitelminősítés vagy minősítési kilátás meghatározásában, és azt egyéb módon se befolyásolhassák.”;

e) a 36. pont helyébe a következő szöveg lép:

„36. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (3) bekezdését az I. melléklet C. szakaszának 7. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy a C. szakasz 1. pontjában említett személyek a hitelminősítés vagy minősítési kilátás kiadását követő hat hónapon belül ne tölthessenek be vezetői kulcspozíciót a minősített szervezetnél vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félnél.”;

f) a 38., 39. és 40. pont helyébe a következő szöveg lép:

„38. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (4) bekezdését az I. melléklet C. szakasza 8. pontja első bekezdése b) pontjának i. alpontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy nem kezdeményezett hitelminősítések, illetve államadósság-minősítések készítése esetén a hitelminősítő elemzők ne vegyenek részt öt évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak.

39. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (4) bekezdését az I. melléklet C. szakasza 8. pontja első bekezdése b) pontjának ii. alpontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy nem kezdeményezett hitelminősítések, illetve államadósság-minősítések készítése esetén a hitelminősítést jóváhagyó személyek ne vegyenek részt hét évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak.

40. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (4) bekezdését az I. melléklet C. szakasz 8. pontjának második bekezdésével összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy az említett pont első bekezdésének a) és b) alpontjában említett személyek az ezen alpontokban meghatározott időtartamok lejártát követő két évig ne vegyenek részt az e pontokban említett minősített szervezetnek vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik feleknek nyújtott hitelminősítési tevékenységekben.”;

g) a 42. pont helyébe a következő szöveg lép:

„42. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (2) bekezdését azáltal, ha nem fogad el, nem hajt végre vagy nem érvényesít megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az általa kiadott hitelminősítések és minősítési kilátások az alkalmazandó minősítési módszerei szempontjából lényeges, rendelkezésére álló valamennyi információ mélyreható elemzésén alapuljanak.”;

h) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„42a. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (2) bekezdésében foglaltakat azáltal, ha a 8. cikk (2) bekezdésének hatályán kívül eső információt használ fel.

42b. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (2a) bekezdésében foglaltakat azáltal, ha a hitelminősítések tekintetében bevezetett módosításai nem felelnek meg a közzétett minősítési módszereinek.”;

i) a 46. pont helyébe a következő szöveg lép:

„46. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (5) bekezdése első albekezdésének első mondatát azáltal, ha nem végzi el az államadósság-minősítéstől eltérő hitelminősítéseinek monitoringját, vagy nem vizsgálja felül folyamatosan vagy legalább évente az államadósság-minősítéstől eltérő hitelminősítéseit és minősítési módszereit.”;

j) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„46a. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (5) bekezdésének második albekezdését a 8. cikk (5) bekezdése első albekezdésének első mondatával összefüggésben azáltal, ha nem végzi el az államadósság-minősítéseinek monitoringját, vagy nem vizsgálja felül folyamatosan vagy legalább hathavonta az államadósság-minősítéseit.”;

k) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„49a. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (6) bekezdésének c) pontját a 8. cikk (7) bekezdésének c) pontjával összefüggésben azáltal, ha nem értékeli újra a hitelminősítést olyan esetben, amikor a minősítési módszerekben vagy azok alkalmazásában felmerülő hibák hatást gyakorolnak a hitelminősítésre.”;

l) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„55. A hitelminősítő intézet megsérti a 8a. cikk (3) bekezdésében foglaltakat azáltal, hogy az I. melléklet D. szakasz III. része 3. pontjában foglaltaktól eltérve évente december végén nem teszi közzé honlapján, vagy nem küldi meg az EÉPH-nak a következő 12 hónapra vonatkozó naptárat, amelyben közli a nem kezdeményezett államadósság-minősítések és kapcsolódó minősítési kilátások közzétételének pénteki napra eső legfeljebb három időpontját, valamint a kezdeményezett államadósság-minősítések és kapcsolódó minősítési kilátások közzétételének pénteki napra eső időpontjait.

56. A hitelminősítő intézet megsérti a 8a. cikk (4) bekezdésében foglaltakat azáltal, hogy eltér a bejelentett naptártól, amikor az eltérés nem szükséges ahhoz, hogy teljesítse a 8. cikk (2) bekezdésében, a 10. cikk (1) bekezdésében vagy a 11. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerinti kötelezettségeit, illetve azáltal, hogy nem ad a bejelentett naptártól való eltérés indokairól szóló részletes magyarázatot.

57. A hitelminősítő intézet megsérti a 10. cikk (2) bekezdését, összefüggésben az I. melléklet D. szakasza III. részének 3. pontjával, azáltal, hogy államadósság-minősítést vagy kapcsolódó minősítési kilátást tesz közzé a szabályozott piacok nyitva tartása idején, vagy kevesebb mint egy órával nyitásuk előtt.

58. A hitelminősítő intézet megsérti a 10. cikk (2) bekezdését, összefüggésben az I. melléklet D. szakasza III. részének 4. pontjával azáltal, hogy a minősített szervezeteknek, köztük államoknak vagy az államok regionális vagy helyi hatóságainak szóló államadósság-minősítéseibe vagy kapcsolódó minősítési kilátásaiba politikai ajánlásokat, előírásokat vagy útmutatásokat foglal bele.

59. A hitelminősítő intézet megsérti a 8a. cikk (2) bekezdésében foglaltakat, ha az I. melléklet D. szakasza I. részének 5. pontjában említett hitelminősítéseken, minősítési kilátásokon vagy kísérő sajtóközleményeken kívüli, az államadósság-minősítések változásaira vonatkozó nyilvános közleményeit a minősített szervezet által elérhető információkra alapozza, amennyiben az információkat a minősített szervezet beleegyezése nélkül közlik, feltéve, hogy az információk nem általánosan hozzáférhető forrásokból állnak rendelkezésre, vagy feltéve, hogy nincsenek jogszerű indokai annak, hogy a minősített szervezet ne adja beleegyezését az információk közzétételéhez.

60. A hitelminősítő intézet megsérti a 8a. cikk (1) bekezdésében foglaltakat azáltal, hogy egy adott országcsoporthoz felülvizsgálatának bejelentésekor nem ad ki az egyes országokra vonatkozó, nyilvánosan hozzáférhető országjelentéseket.
61. A hitelminősítő intézet megsérti az I. melléklet D. szakasza III. részének 1. pontját azáltal, hogy államadósság-minősítés vagy ahhoz kapcsolódó minősítési kilátás kibocsátásakor ahhoz nem csatol részletes kutatási jelentést, amelyben kifejti minden, az államadósság-minősítés, illetve az államadósság-minősítési kilátás meghatározása során figyelembe vett feltevést, paramétert, korlátot, bizonytalanságot és egyéb információt, vagy nem teszi nyilvánosan hozzáférhetővé, világossá és könnyen érthetővé a jelentést.
62. A hitelminősítő intézet megsérti az I. melléklet D. szakasza III. részének 2. pontját azáltal, hogy a korábbi államadósság-minősítéshez vagy kapcsolódó minősítési kilátáshoz képest bekövetkező változáshoz nem ad ki nyilvánosan elérhető kutatási jelentést, vagy az említett jelentésbe nem foglalja bele legalább az I. melléklet D. szakasza III. része 2. pontjának a)–d) pontjában említett információkat.”

2. A II. szakasz a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

- „3a. A hitelminősítő intézet megsérti a 14. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdését azáltal, ha nem értesíti az EÉPH-t a létező minősítési módszerek, modellek vagy fő minősítési feltevések tervezett jelentős módosításairól, valamint a bevezetni kívánt új minősítési módszerekről, modellekről vagy fő minősítési feltevésekről, amikor a 8. cikk (5a) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a minősítési módszereket honlapján közzéteszi.
- 3b. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (5a) bekezdésének első albekezdését azáltal, ha nem teszi közzé a honlapján azon bevezetni kívánt új minősítési módszereket, vagy a minősítési módszerek bevezetni kívánt jelentős módosításait – a módosítások indokainak és hatásainak magyarázatával együtt –, amelyek befolyásolhatnak egy hitelminősítést.
- 3c. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (7) bekezdésének a) pontját azáltal, hogy nem értesíti az EÉPH-t a minősítési módszereiben vagy azok alkalmazásában felfedezett hibákról, vagy hogy nem ad magyarázatot azoknak a hitelminősítéseire gyakorolt hatásáról, ideértve azt is, hogy szükséges-e a kiadott hitelminősítések felülvizsgálata.”;

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

- „4a. A hitelminősítő intézet megsérti a 11a. cikk (1) bekezdését azáltal, ha nem teszi elérhetővé az előírt információkat, vagy ha az információkat nem az előírt formátumban adja át említett bekezdésben foglaltak szerint.”;

c) a 7. pont helyébe a következő szöveg lép:

- „7. A hitelminősítő intézet megsérti a 23b. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy a 23b. cikk (3) bekezdésében foglaltak szerint tájékoztatást elrendelő határozatra adott válaszában nem nyújt tájékoztatást, vagy egy egyszerű tájékoztatási kérelemre vagy határozatra adott válaszában a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető tájékoztatást nyújt.”;

d) a 8. pont helyébe a következő szöveg lép:

- „8. A hitelminősítő intézet megsérti a 23c. cikk (1) bekezdésének c) pontját azáltal, hogy nem ad magyarázatot, vagy a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető magyarázatot ad az ellenőrzés tárgyával és céljával kapcsolatos tényekről, illetve dokumentumokról.”;

3. A III. szakasz a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

- „4a. Az új módszereket alkalmazni kívánó hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (6) bekezdésének aa) pontját azáltal, hogy amikor új minősítési módszereket kíván bevezetni, nem tájékoztatja az EÉPH-t vagy honlapján nem teszi haladéktalanul közzé a konzultáció eredményeit és az új minősítési módszereket azok részletes magyarázatával és alkalmazásuk időpontjával együtt.
- 4b. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (7) bekezdésének a) pontját azáltal, hogy nem tájékoztatja az érintett minősített szervezeteket a minősítési módszereiben vagy azok alkalmazásában felfedezett hibákról, vagy nem ad magyarázatot a hibák hitelminősítéseire gyakorolt hatására, ideértve azt is, hogy szükséges-e a kiadott hitelminősítések felülvizsgálata.
- 4c. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (7) bekezdésének b) pontját azáltal, ha nem teszi közzé honlapján a minősítési módszereiben vagy azok alkalmazásában felfedezett hibákat, amennyiben valamely hiba hatással van a hitelminősítő intézet hitelminősítésére.”;

b) a 6. és 7. pont helyébe a következő szöveg lép:

- „6. A hitelminősítő intézet megsérti 10. cikk (2) bekezdését, összefüggésben az I. melléklet D. szakasza I. részének 1. vagy 2. pontjával, 4. pontja első bekezdésével vagy 5. vagy 6. pontjával, illetve az I. melléklet D. szakasza II. vagy III. részével azáltal, hogy a hitelminősítések vagy minősítési kilátások kiadásakor nem nyújt tájékoztatást az ezekben a rendelkezésekben előírt módon.
7. A hitelminősítő intézet megsérti a 10. cikk (2) bekezdését, összefüggésben az I. melléklet D. szakasza I. részének 3. pontjával azáltal, hogy nem tájékoztatja a minősített szervezetet a hitelminősítés, illetve a minősítési kilátás közzétételét legalább egy teljes munkanappal megelőzően, a minősített szervezetenél rendszeresített munkaidőben.”
-